உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

சம்புடம் 2 } 1903ளு ஜனவரிமீ { இலக்கம் 2

DELHI DURBAR.

டில்லியில் நடந்த முடிசூட்டுக்கொண்டாட்டம்.

பாநுவின் ஒளி என்றும் மழுங்காத நம் காருண்ய ஆங்கில அரசாட்சியின் பெரும் பாரத்தைச் சென்ற வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 9உ நம் 7-ம் எட்வர்ட் மன்னர் ஏற்றுக்கொண்டு உலகிற்சிறந்த லந்தன் மாநகரில் மிகச்சிறப்புடன் முடி சூடிக்கொண்டது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அச்சமயம் இந்நாட்டினின்று பற்பல பதவியுள்ள பல பிரதிநிதிகள் அவ்வற்புதக்காக்ஷியைக்கண்டு களிக்கும் வண்ணம் லந்தன் மாநகருக்குச் சென்றமையாலும் அந்நாட்டினின்றும் பலர் நம் நாட்டுக்கு வந்து போக இயலாமற்போனமையாலும் முடிசூட்டுக் கொண்டாட்டம் ஒரே காலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நடக்கக் கூடாமற்போயிற்று. ஆகையால் அதனை இப்புது வருஷத்தின் முதல் நாளில் கொண்டாடுவதாக நம் இராஜாங்கத்தார் தீர்மானித்திருந்தார்கள். அவ்வண்ணமே நிகழும் ஜனவரிமீ முதல் நாளாகிய வியாழக் கிழமையன்று, சந்திரவமிசத்துப்பல்லரசர்கள் செங்கோலோச்சியதும் தர்மபுத்திராதிகள் இராஜசூயயாகம் நடத்திப்புகழ்பெற்றதும் அக்பர் முதலிய மொகலாயச் சக்கரவர்த்திகள் முடிசூட்டப்பெற்றுப் பல்லாண்டுகளாய் அரசாக்ஷி செலுத்தி வந்ததுமான டில்லிமாநகரத்தில் நம் எட்வர்ட் அரசர் இந்தியச்சக்கரவர்த்தியென்ற பட்டஞ்சூட்டிய

மகோற்சவம் எல்லா வைபவங்களுடனும் மிகச்சிறப்பாய்க் கொண்டாடப்பட்டது. சக்கரநெறிநிற்கும் சாந்தகுணமுள்ள 30 கோடி ஜனங்களுக்குச் சக்கரவர்த்தியாகிறதென்றால் அதனினும் உயர்பதவி இப்பூவுலகிலுண்டோ? அக்கொண்டாட்டத்திற்குப் பல்லாயிரம் மைல் தூரத்தினின்றும் மகுடவர்த்தனர், குறுநிலமன்னர், மாகாணக் கவர்னர்கள், லெப்டினெண்ட் கவர்னர்கள், முக்கிய கமிஷனர்கள், பத்திராதிபர்கள், வித்துவான்கள், கனதனவான்களாகிய பலரும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். நாலைந்து மாதங்களாக இம்மகோற்சவத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் லக்ஷக்கணக்கான செலவில் நடந்து வந்தன. 12,000 பேர்கள் விசாலமாயுட்காரும் வண்ணம் டில்லிமாநகர்ப்புறத்தின் ஒரு வட்டமான வெளியில் வில்வளைவையும் குதிரைக்குளம்பையும் நிகர்த்த ஒரு வட்ட மண்டபம் கைதேர்ந்த பல்லாயிரம் சிற்பிகளால் மிக அழகாய் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அது விசுவகர்மாவின் சிருஷ்டிதானோவென்று கண்டோர் வியக்கத்தக்கதாயிருந்தது. அதினின்றும் ஐந்து மைல் தூரத்தில் அடிக்கப்பட்ட பல கூடாரங்கள் அம் மைதானத்துக்கு இனிய காட்சியைத் தந்தன. நம் இந்துதேசச் சிற்பிகள் இரவும் பகலும் படாதபாடெல்லாம்பட்டு அதனைப் பலவிதமாய்ச் சிறப்பித்திருந்தனர். இந்திய சிற்பிகளிற் கைதேர்ந்த விற்பன்னர்கள் உலகமுவப்ப மிக நுட்பமாய்ச்செய்த அரியபெரிய வேலைகள் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட பொருட்காட்சிச்சாலையை அலங்கரித்தன. அக்கொலுமண்டபம் 500 அடி நீளமும் 50 அடி அகலமுமுள்ள ஒரு மேடையிலமைக்கப்பட்டிருந்தது. எங்கும் வெண்சாந்து தீட்டப்பெற்றாற்போல் வெள்ளைவெளேலென்ற தோற்றமுடையதாய் அம்மண்டபம் மின்னல்போன்ற ஒளி வீசாநின்றது. அதனுச்சியில் ஆங்காங்குத் தங்கமுலாம் பூசின ஸ்தூபிகள் சூரிய கிரணத்தால் ஜொலித்தன. மெத்தை தைக்கப்பட்ட பலகைகளும் நாற்காலிகளும் வரிசைவரிசையாய்ப் போடப்பட்டிருந்தன. இம் மகோற்சவத்தைக் கண்டு களிக்க லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் காலைமுதற்கொண்டே திரள் திரளாய் ஆற்றுவெள்ளம் பெருகியதுபோல் கொலுமண்டபத்தையணுகிச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். சபாமண்டபத்தைச்சுற்றி 40,000 யுத்தவீரர்கள் காவலாளராக அணிவகுத்து நின்றார்கள். அதனால் ஜனங்கள் வெளியே நிற்கவேண்டி வந்தது. சூரியன் உச்சிக்கு

வருமுன்னமே மகுடாதிபதிகளும் மற்றைய விருந்தினரும் வரத்தொடங்கினார்கள். வரவர அவரவர் நிலைமைக்குத்தக்க ஆசனங்களளிக்கப்பட்டன. 12 மணி சுமாருக்குக் **கன்னாட்கோமகனும்** அவரது உயிர்த்துணைவியும் விஜயஞ்செய்தார்கள். அவர்கள் இராஜபதவிக்குத்தக்க அழகும் அந்தஸ்தும் வாய்ந்த உடுப்புக்கள் தரித்திருந்தனர். 15 நிமிஷங்களுக்குப்பின்னர் இராஜப்பிரதிநிதியவர்களாகிய **கர்ஸன் பிரபுவும்** அவரது சுந்தரநாயகியுடன் மிக்கவிமரிசையாய் வந்துசேர்ந்து அக்கொலுமண்டபத்தின் மத்தியில் இரு பொற்சிங்கங்களால் தாங்கப்பட்ட பொற்பீடத்தில் கம்பீரமாய் வீற்றிருந்தனர். அவர் தரித்திருந்த பொன்மயமான உடுப்புப் பலவர்ணங்களுடன் தகதகவென்று மின்னிக் கண்ணைப்பறித்தது. அச்சமயம் அவ்விசித்திர மண்டபம் தேவேந்திரனது சபையாகிய சுதன்மம்போல் விளங்கிற்று. அவரைப் புடைசூழ்ந்து வீற்றிருந்த கனதனவான்களும் விவேகிகளும் பலவர்ண உடுப்புக்களுடன் சிறிதுஞ்சப்தமின்றி உட்கார்ந்திருக்குங்கால் அனைவரும் இமையாநாட்டம் பெற்றிலம் என்று நினைந்தார்கள். அவ்வினுற்ற காக்ஷியைக் கண்டுகளிக்கப் பதினாயிரம் கண்களும் போதா. நம் மகுடவர்த்தனர் தரித்திருக்கும் முழுமணிப்பூண்கள்வீசுமொளியும், அவர்களது பட்டாடைகளின் பகட்டொளியும், மின்னார்களது பல்லொளியும், ஏனையோரது கண்ணொளியும் ஒருங்குசேர்ந்து கோடிசூரியப்பிரகாசம்போல் விளங்கின. அவ்வற்புத மண்டபத்தின் படிக்கட்டுக்களில் மின்னலைப்போல் பளீர் பளீரென்றொளிராநின்ற கத்திகளைக் கையிற்றாங்கின பல வீரர்கள் கண்டோர் மனத்தையும் கண்களையும் கவரத்தக்க விநோத உடுப்புக்களுடன் பல பிரதிமைகள் நிற்கின்றனவோவென்று கண்டோர் மயங்கும் வண்ணம் சிறிதும் அசைவின்றி ஒழுங்காய் இருபுறங்களிலும்நின்ற காட்சி நிரம்ப அழகாயிருந்தது. அச்சபாமண்டபத்தைச் சுற்றி 40,000 போர்வீரர்கள் துப்பாக்கி சகிதமாய் அணியணியாய் நிற்கும் அற்புதக்காட்சியும் அருமையாகவே காணப்பட்டது. அச்சேனாசமுத்திரம் நின்ற காட்சியினும் அவர்களனைவரும் ஏககாலத்தில் மண்டியிட்டு வந்தனம்புரிந்து பின்னெழுந்து நின்ற அற்புதக்காட்சியை அம்மம்ம! என்சொல்வது? மனத்தாலும் நினைக்கவொண்ணாதென்றால் எழுத்தாலெழுதவியலுமா? இவ்வற்புத நேத்திரானந்தத்துக்கு நிகராய் சுரோத்திரானந்தம் பயக்கு

ம் வண்ணம் இடையிடையே வாத்தியங்கள் கோஷித்துக்கொண்டிருந்தன. $12\frac{1}{2}$ மணி சுமாருக்கு அங்கியநாட்டுக் காரியதரிசி இராஜப்பிரதிநிதியின் கட்டளையைச்சிரமேற்கொண்டு அம் மகாசபையைத் திறந்தனர். நம் சக்கரவர்த்தியினிடமிருந்து வந்த கட்டியக்காரர் (Herald) இராஜப்பிரதிநிதியின் அநுமதியின்பேரில் நம் சக்கரவர்த்தியினிடமிருந்து கொணர்ந்த மகுடாபிஷேக மகோற்சவ ஆக்ஞாபத்திரத்தை வெண்கலக்கடையில் யானை புகுந்தாற்போல் குதிரைமேலிருந்தவண்ணமே அழுத்தந்திருத்தமாய்க் கம்பிர தொனியுடன் அனைவரும் தெளிவாய்க்கேட்டறியும் வண்ணம் படித்து முடித்தனர். உடனே அண்டசராசரங்களும் அதிர்ச்சியடையும்படி 101 பீரங்கிவெடிகள் முழக்கப்பட்டன. பார்ப்பவரெல்லாம் தேவலோகத்திலிருந்து மின்னலுமிடியும் நம் சக்கரவர்த்தியின் மகுடாபிஷேக கோலத்தைக் கண்டு களிக்க வந்தனவோவென்று பிரமிக்கலாயினர். 'மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்குமழை' யென்பதற்கிணங்க நம் இராஜப்பிரதிநிதியவர்களும் உடனே யெழுந்துநின்று தம்மைப்புடைசூழ்ந்த மகுடாதிபதி முதலியோரடங்கிய பெருஞ்சபையைநோக்கித் தமக்குச் சமயோசிதமாய்த்தோற்றிய சில கருத்துக்களையும் நம் சக்கரவர்த்தி நம்மீது கருணைகூர்ந்தனுப்பிய நற்செய்திப்பத்திரத்தின் கருத்துக்களையும் வெளியிட்டு ஒரு பிரசங்க மாரி பொழிந்தனர். அப்பத்திரத்தின் முக்கிய விஷயம் வருமாறு:—"இந்தியாவைத் தாம் ஆண்டு நிர்வகிப்பதில் தம் அன்னையினது நெறிகளைப்பற்றுக் கோடாகக்கொண்டுதயவையும் நீதியையும் தமது ஆட்சியின் பிரமாணங்களாக மேற்கொண்டு காலஞ்சென்ற விக்டோரியா பெருமாட்டியார் எவ்வாறு ஹிந்து ஜனங்களால் பூஜிக்கப்பட்டு வருகிறார்களோ அவ்வாறே தாமும் செய்வதாக நிச்சயித்திருப்பதாகவும் தம் குடைநிழலின்கீழ் வாழும் மன்னர்கள் பிரஜைகள் முதலியோரது சுதந்தரங்களைக் காப்பதும் அவர்களுடைய அபிவிருத்தியை முற்படுத்துவதும் அவர்களின் உரிமைகளுக்காகச் சலியாது உழைப்பதுமே தமது அரசாக்ஷியின் இலக்ஷியமென்றும் வற்புறுத்தி வாக்கருளினர்." இதுநிற்க, நம் சக்கரவர்த்தி சுதேச மன்னர் பலருக்குக் கௌரதாபட்டங்கள் கொடுக்கும்படி ஆக்ஞை பிறப்பித்திருக்கின்றனரென்றும் பஞ்சநிவர்த்திவிஷயமாய் இராஜாங்கத்தாரிடம் கடன் வாங்கியிருந்த சுதேசமன்னரிடம் மூன்று வருஷ

வட்டி கேட்பதில்லையென்றும் குடிகள் விஷயத்தில் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிற நன்மை பின்னர் வெளிப்படுத்தப்படுமென்றுங்கூறி நிறுத்தினர். பின்னர் கௌரவபட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் சுதேசமன்னர்கள் ஒவ்வொருவராய் இராஜப்பிரதிநிதியும் கன்னாட்டுக் கோமகனும் வீற்றிருந்த மேடைமேற்சென்று அவ்விருவரிடமும் வாழ்த்துக்கூறித் திரும்பினர். மன்னர்களெல்லாம் தத்தம் அந்தஸ்துக்குரிய ஆடையாபரணங்கள் அணிந்து சென்று அக்கொலு வீற்றிருப்பவரிடம் சிலநிமிஷங்கள் பேசித்திரும்ப, மிக்க விவேகியான பரோடா மகாராஜா மட்டும் எவ்வித ஆடம்பரமுமின்றிச் சாமான்ய வெள்ளையுடுப்புத்தரித்துக் கையிற்றடியொன்று பிடித்துக்கொண்டு மனமொத்த மித்திரர்களுடன் சம்பாஷிக்கும் வண்ணம் சமயோசிதமான ஒரே வார்த்தை சொல்லித் திரும்பினராம். இவ்வரசரது கல்வித்திறமையும் தாராள சிந்தையும் மனோதிடமும் கம்பீரகுணமும் மிகச்சிறப்பிக்கத்தக்கன. இது முடிந்த பின்னர் வட்டமண்டபத்தினின்றும் மும்முறை "ஜயவிஜயீபவ" என்ற பேரொலி முழக்கம் செவிடுபடும்வண்ணம் எழுந்ததும் அவ்வொலி எதிரொலித்தாற்போல் சேனாசமுத்திரமும் முழங்கத்தலைப்பட்டது. பின்னர் எங்கும் வாத்தியகோஷமுண்டாய்ப் பலர் பலநாள் பாடுபட்டுழைத்து வந்த அம்மகோற்சவமும் ஒருவாறு 3 மணிக்கு முடிவுபெற்றது. அவ்வைபவத்தின் முழுச்செலவும் இரண்டுகோடி ரூபாவிருக்குமென்று மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அன்றிரவில் கண்டோர் கண்களைப் பறிக்கத்தக்க அற்புதமான பாணக்காட்சிநடந்தது. சிலபாணங்களில் நம்சக்கரவர்த்தியினது உருவமும், அவரது இன்னுயிர்த்துணைவியினது உருவமும், வேறு சில பாணங்களில் கன்னாட்டுகோமகனுருவும் அவரது பெருமாட்டியினுருவும் மற்றும் சில பாணங்களில் கர்ஸன் பிரபுவினுருவும் அவர் அருமை மனையாட்டியின் உருவமும் ஆகாயத்தினின்றும் மிக்க கம்பீரமாய் இறங்கினது பார்க்கப்பார்க்க அழகாயிருந்தது. அவ்வொப்புயர்வற்ற காட்சிகளையெல்லாம் "காணாத கண்ணென்ன கண்ணே. கண்ணிமைத்துக் காண்பார் தம் கண்ணென்ன கண்ணே." 25 வருஷங்களுக்கு முன்னர் அதே இடத்தில் நடந்த மகோற்சவத்தினும் இவ்வுற்சவம் பன்மடங்கு ஆடம்பரமாயிருந்தது என்பதற்குச் சிறிதுமையமில்லை. ஆனால் அக்காலம் குடிகளுக்குக் கிடைத்த

இராஜவாக்கு மிக்க மேன்மையானது. நம் சக்கரவர்த்தி அதனையே பற்றுக்கோடாகப்பிடித்து நடப்பாரானல் நம்நாட்டுக்குப் பேருபகாரமாயிருக்கும். இம்மகோற்சவம் டில்லிமாநகரத்தின் மாத்திரமன்றி நம் இந்துதேசத்தின் ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும் மிக்க குதூகலத்துடன் ஒரே முகூர்த்தத்தில் கொண்டாடப்பட்டது. 16,200 கைதிகள் சிறையினின்றும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். இராஜவிசுவாசமுள்ள கனதனவான்களின் செலவில் ஊரூராய்ப் பல்கோடி ஏழை ஜனங்கள் உண்டி உடை உதவப்பெற்றனர். அவர் செலவிலேயே பள்ளிச்சிறுர்களும் சிறுமிகளும் பல்வகை ருசியுள்ள பக்ஷணங்கள் வழங்கப்பெற்றனர். அன்று சந்தோஷங்கொண்டாடாதவரொருவருமில்லை. ஒரு சிற்றரசர் தமக்குண்டான பேரானந்தத்தால் 40 லட்ச ரூபா வரியைத் தம் குடிகளுக்குத் தள்ளிக்கொடுத்து இராஜவிசுவாசத்தை விளக்கினராம். இவர் போன்ற விவேகிகள் நம் நாட்டிற் பலரிருந்தால் குடிகளுக்குக் குறையேது. நம் இராஜாங்கத்தாரும் அவ்விதப்பேருபகாரஞ்செய்தால் குடிகள் அந்நன்றியை என்றும் மறவார்கள். பெரு நன்மைகளை இம்மகோற்சவகாலத்தில் எதிர்பார்த்த நம் குடிகள் இராஜப்பிரதிநிதியவர்களது மொழியால் மட்டும் திருப்தி கொள்ளவில்லை. காலத்தாற்செய்த நன்றியன்றே ஞாலத்தின்மாணப்பெரிதாம். "நாளை வரும் பலாக்காயினு மின்றுவரும் களாக்காயே நன்றன்றே"? கோலஞ்சிவாரூங் குடிகளது குறை கூடியசீக்கிரங் குறைபடுமென்று எதிர் பார்க்கிறோம். 'குடியுயரக்கோலுயரும். கோலுயரக்கோனுயர்வான்' என்ற அருமை நீதியை நம் இராஜப்பிரதிநிதியவர்களும் பல்லாயிரம் ரிவினியூ உத்தியோகஸ்தர்களும் சிரமேற்கொண்டு நம் குடிகளின் நன்மையை நாடி அவர்களைக் கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையிற்காப்பாராக. 'நாடெங்கும்வாழக் கேடொன்றுமில்லை' என்ற நன்மொழி கூறி நாமும் நிறுத்துவோம்.

பத்திராதிபர்.

...டை... ளை அலக்ஷியமா
...ன்று நாம் கேட்டிருக்கி
...முகன் என் அருமைக்
...நமர்களுடைய கூட்டு
றவு ... ள் உண்டு; அவர்களி
டத்திலே தான் நான் அடிக்கடி போய் உறவாடுவது; அவர்களில் ஒருவன் என்னை உண்டி உடைகள் அளித்து ஆதரிக்கின்றவன்; மற்றவனோ எனக்காகத் தன் உயிரையும் கொடுத்து உபகரிப்பவன் என்று சொன்னான்.

அதுகேட்டு மனைவி நான் அவர்களிருவரையும் பார்க்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்தாள். மறுநாள் காலையில் அவன் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு முதலில் கலியாணவர்மன் வீட்டிற்குச் சென்றான். அவன் இவர்களுக்கு அனேக உபசாரம்புரிந்து ராஜபோஜனம் செய்வித்து ஆதரித்தான். பிறகு இருவரும் வீரபாகுவின் வீட்டிற்குப்போனார்கள். அப்போது வீரபாகு சொக்கட்டானுடிக்கொண்டிருந்தான். இவர்களைக்கண்டு அவன் க்ஷேமமா என்று நல்வரவு விசாரித்தமாத்திரமே தவிர வேறே யாதொன்றும் சொல்லாமல் தன் காரியத்திலே நோக்கமாயிருந்தான்.

பிறகு தவளமுகனும் அவன் பாரியையும் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். வீட்டிற்குப் போனபின்னர் கலியாணவர்மனே உத்தமமான மித்திரனென்று மனைவியும், வீரபாகுவே உத்தமமித்திரனென்று தவளமுகனும்

ளுடிக்கொண்டி ருந

கண்களில் நெருப்புப்

கொண்டு, ராஜாவை

தேசித்து அரண்மனை

அவன் அப்ப

முகன் எதிர்கொண்டுபோய், மித்திரர், மந்திரிமார் அரசனுக்குச் சொல்லி அவனுக்கு என்மீது உண்டான கோபத்தை ஆற்றி என்னை விடுவித்தார்கள்; நீ வீட்டிற்குப் போகலாமென்று ஸமாதானங்கூறி அனுப்பினுன் பின்பு தவளமுகன் வீட்டிற்குப் போய்த் தன் மனைவியை நோக்கி, இப்போது நீ என் மித்திரர்களின் தராதம்மியத்தை அறிந்தாயா? கலியாணவர்மன் உபசாரங்கள் செய்யும் மித்திரன்; வீரபாகுவோ தன் பிராணனைக்கொடுத்தாகிலும் என்னைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்று கருத்துக்கொண்டவன். இவர்களில் வீரபாகுவே உத்தம மித்திரன், கலியாணவர்மன் அவனைவிட ஒருபடி குறைந்தவனே என்று சொல்லித் தெளிவித்தான்.

இவ்விதமாகத் தன் மித்திரனுக்கு ஒருவிபத்து வந்ததென்றுசொல்லக் கேட்டமாத்திரத்தில் அதைத் தீர்க்க முயல்பவனே உத்தமமான நேசனும். இக்கருத்து நோக்கியே,

"உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோலீ வாங்கே
இடுக்கண் களைவதா நட்பு."

என நாயனுரும் கூறியிருக்கின்றார். ஆதலால் அத்தன்மையானவர்களைத் தமக்கு நற்றுணையாகத் தேடிக்கொள்பவருக்கு எக்காலத்திலும் ஒரு குறையுமுண்டாகாது.

ர்.

***

யகாந்தபாபுவின் மனோநிலை இப்பொழுது முற்றிலும் குமாரத்தியான ஸ்வர்ண குமாரியைப் பலாத்காரத்திற்கு ந்திரபாபுவின் துணிகரத்தை நினைக்கும்போதெல்லாம், அவர் அதிகமாக ஆத்திரங்கொண்டவரானார். அந்தருணம் மனோஞ்ஜனன் தடுத்திராவிடின், தமது குமாரத்தி அத்துராத்மாவால் கற்பழிந்து போயிருக்க நேருமே என்பதைச் சிந்திக்கும்போதெல்லாம், அவ்வளவு துணிகரத்திற்கு இடம் தந்த "பிரம்ம சமாஜ"க் கொள்கைகளிடத்து வெறுப்பு பாராட்டலானார். இதிலிருந்து சிறிதுசிறிதாக ஹிந்துமதத்தில் அவருக்குப் பற்றுதல் உண்டாயிற்று. இறுதியில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராக மாறி ஹிந்துமார்க்கத்தில் ஆழ்ந்த அபிமானங்கொண்டார். தமது குமாரத்தியைத் துஷ்டனிடமிருந்து மீட்பித்த மனோஞ்சனனுக்கே அவளைப் பரிசாகத் தருவதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார். மனோஞ்சனனின் தாயாருக்கு சூரியகாந்தபாபு தற்போது பிரமசமாஜத்தினின்றும் விலகி ஸ்ரீராம பரமஹம்ஸகோஷ்டியில் வேதாந்த படனம் செய்து வருவது நன்கு தெரியுமாதலின், அந்த அம்மையும் இந்த விவாகத்துக்கு ஹிருதய பூர்வமாய் மங்களாஸாசனம் செய்தாள்.

ஸ்வர்ண குமாரியின் கடிதத்தைப்பார்த்த மனோஞ்ஜனன் மனதிற்குள் சிரித்துக்கொண்டான். மறுதினமும் ஒரு சமாதானக் கடிதத்தை ஸ்வர்ண குமாரியே தனக்கு அனுப்பக்கூடுமென்று நம்பி எதிர்

த்து நிரம்பவும் திருப்தியுற்றேன். என்னை தங்கள் காதலியாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ப[illegible] திப்பாகும்.

* * *

இந்தக் கடிதங்கட்குப் பிறகு ஸ்வர்ண குமாரியும் மனோஞ்ஜனனும் ஒருமுறை சந்தித்துக்கொண்டு உல்லாசமடைந்தனர். மற்றொரு தினத்துச் சந்திப்பின்போது ஸ்வர்ணகுமாரி மனோரஞ்சனனது மனைவியாக எல்லோராலும் ஆசீர்வதிக்கப் பெற்றாள். மாங்கல்யதாரணமும் மிக்க வைபவமாக நடந்தேறியது. மனோரஞ்சனர் இப்போது சிறந்த பத்திராதிபர்களுள் ஒருவராக விளங்கி, ஸ்ரீமான் கோகலே அவர்களுடன் இருந்து தாய்த் தேசத்திற்காகத் தொண்டுபுரிந்து வருகிறார். ஸ்வர்ண குமாரியின் இரு புதல்வர்களும் கல்கத்தா ரிப்பன் காலேஜில் கல்வி பயின்று வருகின்றனர். சூர்யகாந்த[illegible]ரபுவும் தற்போது பக்தியுள்ள ஹிந்துவாய் இவர்களினிடையே கலந்து ஜனசமூகத்திற்கு உழைத்துவருகின்றார். இப்பொழுது பிரசித்தப் பத்திரிகையாக எல்லோராலும் கொண்டாடப்படும் "ஆநந்த பாரதா" பத்திரிகையின் பத்திராதிபர் யாரென்றால் நமது அன்புள்ள ஸ்வர்ண குமாரிதான். ஸ்வர்ண—மனோரஞ்சனர்களின் திருநாமம் என்றும் விளங்குவதாக. அவர்களின் இன்னுயிர்க்காதலும் இனிது வாழ்க. சுபம்.

எக்காரணத்தாலாவது பத்திரிகை பெறுதற்கு விருப்ப மில்லாதவர்கள் டிசம்பர்ஸ்ரீ 30உக்குள் தமதபிப்பிராயத் தைத் தெரிவித்து விடல் வேண்டும்.

இவ்வண்ணம் தெரிவியாதவர்கள் யாவரும் சந்தாதாரா கவே கருதப்படுவார்கள்.

இப்பத்திரிகை என்றும் நன்று நின்று நிலவுதற் பொருட்டுப் பத்து ரூபாய்க்குக் குறையாது தம்மாலியன்ற வ ரையுதவுங் கனதனவான்கள் 'நன் கொடையாளர்' என்று பாராட்டப்படுவார்கள். அன்னவரது முழுப்பெயரும் அவ ருதவுந் தொகையும் பத்திரிகையிற் பிரசித்தப்படுத்தலாகும்.

இப்போது எனக்கு வேண்டும் பொருளுதவி செய்து, "பாநு" வொளி பரவச்செய்தவரும், எனது நட்பாளரும், 'சிவரகசியம், கம்பராமாயணம் ஆரணியகாண்டவுரை, மு தலியவற்றை அச்சிடுதற்குத் தக்கவண்ணம் பொருளுதவி செய்தவரும் ஆகிய சேலம் ஜில்லா மானத்தி காட்டுப்பா ளையம் மிட்டா ஜமீன்தார் ம-ா-ா-ஸ்ரீ கே. ராஜாக் கவுண்டா வர்கட்கும், எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தம்மையு ம் நன்கொடையாளரிற் சேர்த்துக் கொள்ளுமாறு அபிப்பிரா யங் கொடுத்த ஏனைய உதாரகுண சீலர்கட்கும் இடைய றுது நன்றி பாராட்டக் கடமை பூண்டுள்ளேன்.

இவ்வாறுகவே நம் தமிழ் நாட்டின்கண் வசிக்கும் ஏ னைய பிரபுக்களும் தத்தமக்கியன்றவுதவி புரிந்து பாஷாபி மானமும் தேசாபிமானமுங் காட்டிப் புகழ் கொள்ளுவார்க ளெனச் சிந்தித்து ஸ்ரீ குமாரக் கடவுள் திருவருளைப் பிரார் த்திக்கின்றேன்.

மதுரை
189, வடக்காவணிமூலவீதி
1902ஆ டிசம்பர்ஸ்ரீ

இங்ஙனம்
எம். ஆர். கந்தசாமிக் கவிராயர்.
புரோப்ரைட்டர்.

நமது பத்திரிகை.

இவ் விவேகபாநு முதலில் ஒருவருஷம் நடைபெற்றதும் தற்போது நாம் கைக்கொண்டதும் இதன்முன்னுள்ள "விக்யாபனத்தாலும்," அறிக்கையாலும் நண்பர்கள்யாவரும் அறிவார்களன்றோ.

முற்கால தற்கால சாஸ்திர ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான அரியவிஷயங்களையும், இலக்கிய இலக்கண சம்பந்தமான பாஷா விஷயங்களையும், முடிபுனைவேந்தர் குறுநிலமன்னர் செந்தமிழ்ப்புலவர் முதலிய புகழ்பெற்ற தக்கார் சரித்திரங்களையும் வியக்கத்தக்க நவீனக்கதைகளையும், சிற்பம் சித்திரம் முதலியவற்றால் உணரப்படும் விஷயங்களையும், இதுகாறும் அச்சுவிமானம்ஏறப்பெறாத பழையபுதியநூல்களிற் சிலவற்றையும், அவ்வப்போது தேசநன்மைக்கடுத்த நற்காரியங்களையும், மற்றும்விவேக விருத்திக்கின்றியமையாத பற்பலவிஷயங்களையும் கற்றோரேயன்றிமற்றோரும் எளிதிற் பொருளுணர்ந்துகொள்ளும் வண்ணம் செவிக்கின்பம்பயக்கும் செந்தமிழ்நடையில் ஆங்காங்குள்ள புலவர் பெருமான்களால் எழுதுவித்து உலகங்கொண்டுவக்குமாறு ஒருதமிழ்ப்பத்திரிகை இத்தென்னாடாகிய நற்றமிழ்த்தேயத்துத் தோன்றப்பெறாதிருக்குமோர் பெருங்குறையைத் தவிர்ப்பது வேண்டுமென்னும் விருப்பம் எம்முள்ளத்துள் நெடுநாளாகத் தோன்றிவளர்தலுற்றது.

புதிதாகத்தோன்றுவித்தலினும் பழையவற்றைப்புதுக்குதல் பெரும்பேறுதருமென்ற முதியோர் கருத்தைக்கடைப்பிடித்து ஸ்ரீ குமாரக்கடவுள் திருவருளைச் சிந்தித்து 'பாநு' வை நடாத்தும் இப்பெரும்பொறுப்பை வகித்து முன்வந்தேம். பத்திரிகையினியல்பும், பத்திராதிபரியல்பும் பத்திரிகாபிமானிகளியல்பும் இதனடுத்துள்ள "பத்திரிகையியல்பு" எனப்பெயரிட்டுப் பதிப்பித்திருக்கும் அதனால் நண்பர்கள் யாவரும் எளிதிலுணரலாம்.

ஓஹோ ! இஃதென்ன ! பத்திரிகையாவது ? யாமாவது ? நடத்தவாவது ? என்று எமக்கே நகைதருமாயினும் நாணநதோற்க ஆசையேவென்றமையாலும், முறையே விஷயதானஞ்செய்து வருவதாக வாக்களித்த கல்விமான்களின் நட்புப்பேற்றாலும் கிளம்பிய மனோத்ஸாக வழிப்பட்டு எடுத்தகருமமுடிக்கத்தொடங்கினோம்.

இதுமுதல் இத்திருவாலவாய்த்திருநகரின் கண்ணின்று மாதமொருமுறை 4 பாரம் 32 பக்கங்கொண்ட புத்தகரூபமாகவே இப்பத்திரிகைவெளிப்படும.

சென்றவருடத்தில் விஷயதானஞ்செய்துவந்த உபகாரசீலர்கள் யாவரும் முன்போலவே இனிமேலும் தத்தமது நுண்மதிமாட்சியாற்போதரும் பலனையுலகமறிந்து நலம்பெறும்வண்ணம் விஷயதானஞ் செய்துவருமாறு வேண்டுகின்றனம்.

இங்ஙனம்.
பத்திராதிபர் { எஸ். சாமிநாதையர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக் கவிராயர்.

பத்திரிகையியல்பு.

இந்திரன் முதலிய இறையவர்பதங்களும் அந்தமிலின்பத்தழிவில்வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரா னெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அறம்பொருளின்பம்வீடென்னும் நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களையும் பரம்பரையானே பாவிக்கவல்ல முக்கியசாதனமாயுள்ளது கல்வியே. அஃதாவது கற்றற்குரியநூல்களைக் கற்றலாம். அந்நூல்கள் பலதிறப்படினும் எண்ணுமெழுத்துமாகிய இரண்டனுளடங்கும். அவற்றுள் எண்ணென்பது காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களால் அர்த்தநிச்சயஞ்செய்யும் தருக்கநூலும், எழுத்தென்பது வழக்கினைக்களைந்து பதநிச்சயஞ்செய்யும் இலக்கணநூலுமாம். இவற்றை "காண்டலனு மானங் கதையருத்தா பத்தியிவை, யீண்டிசைத்த வெண்

ணெனவே யெண்" என்றும் "வழுப்பதத்தை வாச்கினுக்கு மா
ற்றிவர மாக்கு, மேழுத்தெழுவா யைந்து மெழுத்து" என்றும்
விளக்கிய பரமத திமிரபாநுத் திருக்குறள்களானுணர்க.

பதநிச்சயமும் அர்த்தநிச்சயமுஞ்செய்யும் ஆற்றலில்லாவழி முதனூற்பொருள்களையுணர்ந்து வீடுபேறெய்தல் கூடாதாகலின் அவ்விருநூல்களும் மாந்தர்க்கு இருகண்போல்வனவாம். அவ்வகைய கருவிநூல்களைக் கல்லாதார் மேற்கூறிய முதனூற்பொருள்களை ஆராயத்துணியின் அது அந்தகன் கோலாற்றடவி நடக்கமுயன்ற வழிக் குழிமுதலியவற்றின்வீழ்ந்து வருந்துவதுமன்றித் தானடையவிரும்பிய தானத்தையும் அடையாவாறுபோலப் பொய்ப்பொருள்களையுணர்ந்து நிரையமுதலியவற்றின்வீழ்ந்து வருந்துவதுமன்றித் தாமுணரவிரும்பிய தத்துவார்த்தத்தையும் உணரமாட்டார். இவற்றை "எண்ணுமெழுத் துங்கண் ணிவையாய்ந்திந் நூற்பயனைக், கண்ணுககாண் பார்நற் கதி" என்றும் "இல்லான்கண் கோலால் வழியியங்கல் போலுமே, கல்லானு லாயுங் கருத்து." என்றும் அந்நூலாசிரியரே மேலும் விளக்கியிருத்தலானுணர்க.

இத்திறங்குறித்தே "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு" என்று தமிழ்வேதத்திலருளிச்செய்த தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் மேலும், ஒற்றர்கள் அரசர்களுடைய கண்கள் செல்லமாட்டாத இடங்களெங்குஞ்சென்று ஆங்காங்கு நிகழும் நல்லனவுந் தீயனவுமாகிய சொற்களையுஞ் செயல்களையும் கண்டு உணர்த்துதலானும், நீதிநூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாம் சொல்லியுணர்த்துதலானும் இவ்விரண்டனையும் அரசன் தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டு ஒழுகவேண்டுமென்பார், "ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந், தெற்றென்க மன்னவன் கண்." என்று விதந்திருக்கின்றனர். ஆகலின், இவையும் கண்களெனவே கொள்ளற்பாலனவாம்.

அரசர் தங்நாடுசெலுத்துங்காலும் பிறர்நாடுகொள்ளுங்காலும் அவ்வவ்வுழி நிகழ்வன அறிந்துகோடற்பொருட்டு ஒற்றரையாளுதல் இன்றியமையாததாக வேண்டப்படுதலின் அதுபற்றி அரசர்க்குக் கண்ணென்றுகூறினும் உறுதிபயத்தற் சிறப்புடைமையின்

ஏனையோர்க்கும் ஒற்றரையாளுதல் வேண்டற்பாலதென்பதே அந்நாயனார் கருத்தெனக்கொள்க. இதனை யாவர்க்கும் வேண்டிய கல்வி கேள்வி அறிவுடைமையாதியவற்றையும் சிறப்புப்பற்றி அரசியலுள்வைத்து ஏனையவரும் தழீஇக்கொள்ளப் பொதுப்படக்கூறுமாற்றானும் தெளிக.

ஒற்றராவார் பகைவர் நொதுமலர் நட்பினரென்னும் மூவகையோரிடத்தும் நிகழ்ந்தனவற்றை அறிந்துவந்துரைக்க வல்லவர். அவர் பிறர் ஐயுறாதபடி அந்தணர் வணிகர் முற்றத்துறந்தார் விரதவொழுக்கினரென்னும் இவர்போன்ற உருவுஞ்செயலுமுடையராய்ச் சென்றாலல்லது உண்மையறியலாகாமையின் அங்ஙனம் மாறிச்சென்று ஆராயுங்கால் பிறரையுற்றுச் சினந்து சாம பேத தான தண்டமென்னும் நால்வகையுபாயமுஞ்செய்து கேட்பினும் தம்மை இன்னவரென வெளிப்படுத்தா திருக்கவேண்டுமாகலின் அத்தகையவுண்மையுடையரைப் பெறுவதரிதாகலானும் பெறினும் அவர் அரிது ஆய்ந்துவந்த இரகசியத்தை ஐயப்பாடின்றியுரைத்தாலல்லது அது பயன்படாமையானும் ஐயப்பாடின்றியேயுரைப்பினும் அத்தொழிலினர் ஒருவரையொருவரறியின் தம்முட்கலந்துகொண்டு மாறுபடாவண்ணம் ஒப்பக்கூறுவராகலின் ஒருவரையொருவர் இவரின்னதொழிலினரென் றறியாதபடி ஆளவேண்டுமாகலானும் அவ்வாறாளுங்காலும் ஒருவிஷயத்தைநாடி வேறுவேறு விடப்பட்டவருள் மூவர்சொற்கள் படவொத்தாலன்றித் தெளியக்கூடாமையானும் ஒத்துத்தெளிந்தவழியும் அவ்வாறு தெளிவித்தவொற்றர்க்குச் செய்யுஞ்சிறப்பினைப் பிறரறியச்செய்யின் சிறப்புப் பெற்றவிவன் யாவனென்றும் இதுபெறுதற்குக்காரணம் யாதென்றும் ஐயுறவோர்ந்து மறைவெளியாமாகலின் பிறரறியாவாறு செய்யவேண்டியிருத்தலானும் இச்செயல் இக்காலத்தில் மிகவும் அசாத்தியமே.

இஃதோர்ந்தே தற்கால இராசாங்கத்தாராகிய ஐரோப்பியர் அமெரிக்கர்முதலியோர் அவ்வொற்றரையாளுதலினும் பத்திரிகையாளுதலையே சிறந்தசாதனமாகக்கொண்டு செல்வப்பெருக்கமுதலியனவெய்திப் பெருநிலவேந்தராய் இவ்வுலகையாண்டுவருகின்றனர். இவ்விராஜாங்கத்தார் யாண்டும் பத்திரிகைகளை அபிவிர்த்திசெய்தலில் நனியூக்கமுடையவராய்ப் பத்திராதிபர்கட்கு வேண்டும் உதவிபுரிந்து பாதுகாப்பது, தமது சூழ்ச்சித்துணைவர்களாலும்

சாதித்தற்கரிய பெருங்காரியங்களும் பத்திரிகைகளானே சித்தித்துவருதலானன்றோ? அவ்வவ்வுழி நிகழும் சொற்செயல்களை அறிந்துரைத்தலில் ஒருவாறு பத்திரிகை ஒற்றரையொப்பதெனப்படினும் இது அவரினும் எத்தனையோகோடிமடங்கு எற்றமுடையதாகும். எதுபற்றியெனின், ஒற்றரோ உலகவியல்புகள் சிலவற்றையே தேர்ந்துரைக்கவல்லவர்; பத்திரிகையோ நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களையும் போதிக்கவல்லது. ஒற்றரோ தம்மைப்பேணுந் தலைவர்க்குமாத்திரம் தாமறிந்ததொன்றை அறிவிக்கவல்லவர்; பத்திரிகையோ தம்மைப்பேணுவாரும் பேணாருமாகிய பலதிறத்தார்கட்கும் கரவின்றித் தம்முட்பொதிந்தயாவும் உணர்த்தவல்லது, ஒற்றரோ சென்றுழிநிகழ்ந்தனமட்டும் உணர்த்தவல்லவர்; பத்திரிகையோ சென்றுழியும் செல்லாவுழியும் நிகழ்ந்தனவும் அவற்றிற்குப் பிரதியாசச்செயற்பாலனவும் அவைமுடியும்வகையும் அவற்றிற்குவருமிடையூறும் அவற்றைநீக்குமாறும் நீக்கிமுடித்தவழி எய்தும்பயனுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை உணர்த்தவல்லது. இன்னும் இதன்றிறம் விரிக்கிற்பெருகும்.

அங்ஙனமாக, பத்திரிகைகளினியல்பறியாதார் போற்றாதொழிவது புதுமையன்று. அதனியல்பறிந்துவைத்த கற்றோரும் போற்றாதொழிவது புதுமையே. பெரிதும் அவர் போற்றாமைக்குக்காரணம் பிறவுமுளவேனும் முக்கியகாரணமாகச் சில யூகிக்கப்படுகின்றன. அவை: கல்விகேள்விகளால்நிரம்பிய பத்திரிகாசிரியர் நடத்துவதைநோக்கி நிரம்பாதவரும் அவர்போன்று பத்திரிகைகளை நடத்தத்தொடங்குவதும், கற்றவர்களைத தழுவாமையும் ஒவ்வோர்கோட்பாடுபற்றி நடுவுநிலைமையின்றி அவரையுந்தூஷித்தலும், "போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொடார்விடிற், றூற்றினுந் தூற்றுவர்" என்பதற்கு ஓரோர்கால் இலக்காதலும் பிறவுமாம். இங்ஙனம் சிலபத்திரிகைகள் வெளியாதல்கொண்டே செவ்வியபத்திரிகைகளையும் புறக்கணிப்பது முறைமையன்று. அப்பத்திரிகாசிரியர் ஊக்கங்குன்றாதபடி இயன்றஉதவி செய்வதே முறைமையாம்.

பரோபகாரிகளாகிய பத்திரிகாசிரியர்க்குக் கற்றாரைத்துணைக்கோடல் தாம்மேற்கொண்ட காரியவிர்த்திக்கு இன்றியமையாததொன்றாம். அவ்வியல்பின்மையானன்றே இகல்கொளாத எனைப்பத்திரிகைகள் உலகில்நிலவாநிற்கவும் இகல்கொண்டபத்திரிகைகள் சின்னாளும்நிலவாதொழிவது. பத்திரிகாசிரியர் தொடங்குமுன்னரே

"எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபின், னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு" என்பதை ஓர்ந்து தொடங்குவதேநலம். ஓராதுதொடங்கிப் பின்னர் முட்டுற்றுக் கைவிடுவது தகுதியன்று. நடுவுநிலைமை ஜீவகாருணிய முதலியவற்றோடு இடுக்கணழியாமையும் பத்திரிகாசிரியர்க்கு முக்கிய வுத்தமகுணமாம். யாவருள்ளத்தையும் உவக்கச்செயல் கடவுளர்க்குமுடியாதாகலின் ஒவ்வொருவர்க்கும் உவகைபயக்குமாறு பத்திரிகையில் விடயங்களைவரைவது அசாத்தியமே. அங்ஙனமாயினும் இயன்றமட்டுமேனும் பலரும்பாராட்டுமாறு உபகாரமாதற்குரியவிடயங்களை வரைந்துபோதருவதே சால்பு. அங்ஙனமின்றி வசைமொழிகளும் நிரம்பவெழுதுதலை மேற்கொண்டு தம்பத்திரிகையைப் பத்திராபிமானிகள் பாராட்டவில்லையென்றும் வாங்காது இடையே விடுத்தனரென்றும் குறைகூறுவது குணமாமோ? ஒருவர்க்கொருவர் இகல்மூண்டெழுதுபவைகளைத் தனிப்பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதன்றிப் பொதுப் பத்திரிகைகளுள் வெளியிடுவது மரபன்று. பிறமதாபிமானிகளும் வித்துவான்களும் இகலியெழுதுபவைகள் அளவுகடந்துசேறல்காணின் அவற்றிலுள்ள குணகுற்றங்களை நடுநின்றெடுத்துக்காட்டித் திருத்துதல் பத்திரிகையாளர் கடமையாம். இந்நியமமிருப்பின் உலோபகுணமில்லாத உபகாரசீலர்பலரும் மிகப்பாராட்டிவருவராகலின் அன்னவருதவியே பத்திரிகை நடைபெற்றுவருதற்குப் போதுமானதுணையாகும். ஆகலின் பத்திரிகாசிரியர் இத்திறத்தில் பெரிதுங்கவனம்வைத்து நடத்துவரேல் சாலச் சனோபகாரமாம்.

பத்திரிகாபிமானிகளும் பத்திரிகைவாங்குதல் பெருமைக்கேதுவாகுமென்றெண்ணி வாங்காது அதிற்கூறப்படும் நல்லொழுக்கங்களை அநுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டுவருதலைநாடியே வாங்குவது மாண்பு. அங்ஙனம்வாங்கும் உபகாரகுணசீலர் ஏகதேசததில் சிலவழுக்களைக் கண்டதுணையானே பத்திரிகையில் அருமையைமறந்து கைவிடுவது மாண்பன்று. ஏகதேசத்தில் வழுவுதல் எத்தகைய மனிதர்க்கு மியல்பேயாகலின் அத்தகையவழு மேலுங்கலவாதபடி தாமுயன்றும் பிறபத்திரிகாபிமானிகளை முயல்வித்தும் பத்திரிகாசிரியர்க்குத் தெரிவித்துச் செவ்விதினிலவச்செய்வது அறிவாம். இவ்வாறன்றி அவ்வற்பவழுவை மிகப்பெரிதாக எடுத்துக்கூறி ஏனையபிமானிகளையும் விசுவாசமறச்செய்து "தாமுமொரு பயன்படார், பயன்படுவோர்தம்மையும் தம்போற்செய்வார்" என்

னும் ஆன்றோர்வாக்கியத்திற்கு இலக்காதல் அறிவன்று. இதுநிற்க.

நாம் நூதனமாக வொன்றையியற்றி அதிற்பிரசித்திப்பறவேண்டுமென்பதே பெரிதும் இக்காலத்தவர் விருப்பம். அவ்வாறிருப்பவும், முன்னிலவியதொரு தருமம சிதையநேரின் "தெரிந்து முன்னையிற் சீர்பெறப் புதுக்குவோர் பண்டு, புரிந்துளோர்பெறும் புண்ணிய நான்மடங் குறுவார்." என்பதே நூற்றுணிபாகவின், சிதைந்ததொன்றைத் திகழ்விப்பதே பரமதருமமாகுமென்றுதுணிந்து, கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்சிறந்தவராய் நன்மதிப்பெய்தியுள்ள இப்பத்திராதிபர் விவேகபானுவென்னும் இப்பத்திரிகையை வெளியிடத்தொடங்கியது மிகுவிம்மிதமே. இவ்வாறுபுரிவது தக்கோர்தகைமையதன்றோ? இது முன்னர்த் தூத்துக்குடியில் ஸ்ரீமத் வள்ளிநாயகசுவாமிகளால் நடத்தப்பட்டு யாவருக்கும் நற்போதனைசெய்துகொண்டு பிரசித்தம்பெற்றிருந்தது பலரறிந்ததே. அப்படிப்பட்ட இப்பத்திரிகை விவேகபானுவென்னும் பெயர்க்கிணங்கவிளங்கி அவிவேகமென்னும் அந்தகாரத்தையோட்டி அனைவர்க்கும் உயிர்க்குறுதிபயக்கும் அரும்பெரும்பொருள்களைவிளக்கி அவரவர் அகக்கமலமும் முகக்கமலமும் அலரமலர்த்திக்கொண்டு நிலவவும், இப்பத்திரிகாதிபர் ஊக்கங்குன்றாது மேலுமேலும் இதனை அபிவிர்த்திசெய்துகொண்டு நீடுவாழவும் ஸ்ரீசிற்சபாநாயகர் திருவருள்புரிவாராக. சுபம்.

S. E. R.

வான்மீகரும் கம்பரும்.

ஸ்ரீராமசரித்திரமானது எச்சமயத்தவரும் விரும்பிக்கொண்டாடும் மேன்மைபொருந்திய சாரமுள்ளது. அச்சரித்திரம் இராமாயணமென வழங்கப்படும். இராமாயணமும் பாரதமும் இதிஹாஸமெனப்படும். இதிஹாஸத்தின் தன்மை யாதெனின்:—

யாவர்க்கும் பொதுப்பிரமாணமான வேதத்திலே கூறப்படுந் தருமங்களை விரித்துரைப்பனவே மற்றையநூல்கள். அவை ஆகமம், ஸ்மிருதி, புராணம், இதிஹாசம், என்பனவாம். வேதாகமஸ்மிருதிஇதிஹாசபுராணமென வழங்கும் வழக்கைநோக்குக. வேதமானது கருமகாண்டம், ஞானகாண்டமென இருபகுதியுடை

யது. கருமகாண்டப்பகுதியிலுள்ள விஷயங்களை விரித்துரைப்பது ஸ்மிருதியும், ஞானகாண்டப்பகுதியிலுள்ள விஷயங்களை விரித்துரைப்பது ஆகமமுமாம். இவ்விருவகை விஷயங்களையும், சரித்திரமூலமாக விளக்குவன முறையே இதிஹாசமும் புராணமுமாம். ஆகவே, வேதத்தின் கருமகாண்டமும், ஸ்மிருதியும், இதிஹாசமும் ஓரினமாகவும், ஞானகாண்டமும், ஆகமமும், புராணமும், ஓரினமாகவும் நிலைபெற்று, ஞானகாண்டத்தின் முன்னர்க் கருமகாண்டம் பூர்வபக்ஷமாகுந் தன்மையால் சித்தாந்தபக்ஷமாகிய ஞானகாண்டமும் அதனினமும் வேருகவைத்தெண்ணப்பட்டன. வேதாகமபுராணம் என்னும் பெருவழக்கே யிதற்குச் சான்ருகநிற்பது. அன்றியும், வேதம்பொதுவும், ஆகமஞ்சிறப்புமாகுந் தன்மையால் அவ்வாகமத்திலேற்றந்தோன்ற ஆகமவேதபுராணம் என்னும் வழக்கும் மலிந்து வழங்குவதாயிற்று. கருமகாண்டப்பயன், இம்மையின்பம் எய்துவித்தலும், ஞானகாண்டப்பயன் வீட்டின்பமெய்துவித்தலுமாக முடியும். இவ்வுண்மை இதிஹாசங்களையும் புராணங்களையும் உற்றுநோக்குவார்க்கு அவற்றிற்போதரும் தருமவியல்புகளால் நன்குபுலப்படும். இவ்விதிகாசமுதலியகலைகளெல்லாம் வேதப்பொருளை விளக்கியுபகரிக்குஞ் சம்பந்தம்பற்றிப் பிரமாணங்களாகக் கொள்ளப்படும்.

இதிகாசங்களில் ஒன்ருகிய இராமாயணத்தை வடமொழியிலியற்றினவர் வான்மீகிமுனிவர். ஸ்ரீராமர்காலத்திலேயே அவர் அதனைச்செய்ததாகக்கூறுவர். அவ்வாருயின், செய்தகாலம் ஒன்பது சதுர்யுகத்துக்கு அதிகமாகும்.

இனி அவ்விராமசரித்திரத்தைத் தமிழிற்செய்தவர் கம்பர். இவர் ஸ்ரீரங்கத்திலே தமது இராமாயணத்தை அரங்கேற்றியகாலம் இப்போதைக்கு ஆயிரத்துப்பதினேழு வருடமாகிறது. இவரை மகாகவியெனவும், கவிச்சக்கிரவர்த்தியெனவும் வழங்குவதால் இவர் கல்விப்புலமையும், கம்பசித்திரம், கம்பசூத்திரம், கம்பர் வீட்டுக்கட்டுத்தறியுங் கவிபாடும் என்னும் வழக்கினுல் இவர்கவித்திறமையும் விளக்கமாகும். இவரையும் வான்மீகியைப்போல வரகவியென்றே கூறுவர். இவர் தமது நூலாரம்பத்தில் வான்மீகிமுனிவரை மிகவும்புகழ்ந்து கொண்டாடுகின்ருர். அவர்கூறியவாறு தாம் தமிழிற்பாடுவதாக வெளியிடுகின்ருர்.

இவ்வாறாக, கம்பர் நடையையும் வான்மீகர்நடையையும் பார்க்கிலோ அதிகபேதம் உள்ளது. இப்பேதங்களைப்பற்றி வான்மீகம் வல்லாரிடங்கேட்டாலோ, வான்மீகத்துக்கே மகிமைகற்பிக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பருடைய போக்கு எவ்வகையிலும் கம்பீரக்குறைவுபடாமையாலும் வான்மீகத்தின்படி தமிழிற் செய்வதாக அவர் தாம்கூறியிருப்பதாலும், வான்மீகம் என்பது சதுர்யுகத்துக்கு மேற்பட்ட பழமையுடையதனாலும், வான்மீகத்தில் இடைக்கலப்பு ஏதேனும் உண்டாயிருக்கலாமென்று யூகிக்கஇடமுண்டு.

வான்மீகத்தை ஆங்கிலேய பாஷையில் மொழிபெயர்த்துப் பிரசுரித்த வங்காளநாட்டாரொருவர் அநேகஇடங்களில் இடைக்கலப்பு உள்ளன என்றும், சிலசருக்கங்கள் இடைச்செருகுதலாய் உள்ளனவென்றும், பஞ்சாப்முதலிய தேசாந்தரங்களில் வழங்கும் பாடாந்தரங்களிவையெனவும், குறித்திருக்கிறார். அன்றியும் வான்மீகக்கதைப்போக்கிற் சில தளர்ச்சியைக்குறித்து, வியாக்கியானக்காரர்கள் அவ்விடங்களில் மௌனமாகச் செல்கிறார்களென்றும் குறைகூறுகிறார். இவ்வாறு கூறுவது வான்மீகர் அப்படிப்போயிருக்கமாட்டாரென அவர்மீதுவைத்த கௌரவத்தாலல்லாது வேறில்லை. இப்படியிருக்க, குருட்டுத்தனமாக வான்மீகத்திலாவது கலப்பாவது வரவாவது என்று பிடிவாதம்பண்ணுகிற அபிமானிகள் ராமகதாசாரத்தையும் வான்மீகப்போக்கையும் நுணுக்கமாக விசாரியாதகுறையாளராகத்தட்டில்லை. கம்பராமாயணப்பிரசங்கங்கேட்ட ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் மிக ஆச்சரியப்பட்டு வான்மீகத்தைத்தாம் மூன்று ஆவர்த்தி கேட்டிருப்பதாகவும் அதன்போக்கில் கம்பர்போக்கைப்போன்ற கம்பீரம் தாங்காணவில்லையென்றும் பக்ஷபாதமில்லாமல் வெளியிட்டார். இவர் ஓர் பெரிய நியாயவாதியாதலால் இவரது அபிப்பிராயம் சாலப்பெருமையுடையதே. இவ்வாறு துரபிமானமில்லாமல் விசாரிப்பதன்றோ உண்மைப்பொருட் பயன்றுய்க்க ஏதுவாகும்.

வான்மீகர் போக்கே சிறந்தது; கம்பர் இஷ்டப்படி போயிருப்பதால் அங்கீகரிக்கத் தக்கதல்ல எனின், கம்பர் தமது ராமாயணத்தை ஸ்ரீரங்கத்தில் அநேக பெரியோர் முன்னிலையில் அரங்கேற்றியதாக சரித்திரங் கூறுவதால் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டதை வழுவென்பது பெரியோரைத் தூஷிப்பதாகும். ஆயிரம் வருடத்துக்கு

மேலாகிறபடியால் கம்ப ராமாயணத்தில் அநேக மாறுதல் உண்டாயிருக்கக்கூடுமெனில், அதனினும் முப்பத்தாறு யுகப்பழமைப்பட்ட வான்மீகத்தில் எத்தனை மாறுதல் உண்டாயிருக்கவேண்டும்! அன்றியும் மாறுதல் உண்டாவது மதசம்பந்தமான சந்தர்ப்பங்களிலே தான். நாமிங்கே கதைப்போக்கையும் விவகார ரசத்தையும் பற்றிப் பார்க்கையில் கம்பர் நடைசிறந்து காட்டுகிறதென்று கூறுவதே யன்றி மதசம்பந்தம்பற்றி அன்று.

இன்னுமொரு விஷயம் ஆராய்ச்சிக்குரியது. 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவல, காலவகையினானே' என்னும் விதி எல்லா விஷயங்களுக்கும் பொது ஆதலால், முற்காலத்தார்க்குச் சுவை தருவதாயிருந்த தொரு விஷயத்தைப் பிற்காலத்தார்க்குச் சுவைதரும்படி கூறுவது அமைவுடைத்தென்பதே. நமது உணவு, உடை, ஆளும் பொருள்கள் ஆகிய யாவும் காலத்துக்குக் காலம் வேறுபடுவது அநுபவசித்தம். கம்பருடைய நடையானது தற்காலச் சுவைக்கிணங்கச் சுபாவ தரும விரோதமில்லாமல், கூறியது கூறாமல், ஒவ்வொருவருக்குமுரிய தகுதி மாறாமல், செல்லுகின்றது: யாம் முற்கூறியபடி வான்மீகரிடத்திலும், அவர் இராமாயணத்திலும் கம்பருக்குள்ள மதிப்புக்கு நிதரிசனமாக அவர் கூறிய அவையடக்கச் செய்யுளொன்றைக் காட்டுகிறோம்.

"நொய்தி னொய்யசொ னூற்கலுற்றேனெனை
வைதவின் மராமரமேழ் தொளை
எய்த வெய்தவற் கெய்தியமாக்கதை
செய்த செய்தவன் சொன்னின்ற தேயத்தே"

என்னும் இதனை நோக்கும்போது கம்பர் காலத்திருந்த வான்மீகந் தான் இப்போது வழங்கிவருவது என்று துணிந்துரைக்க மிகவும் பின்னிடையவேண்டியிருக்கிறது.

இனி யிப்பாடலிலுள்ள பொருணயச் சிறப்பை ஆராய்வோம்:—

மராமரங்களேழும் துளையுறும்படி நிறைமொழி மாந்தர் சபித்த சாபம்போல அம்பெய்த ஸ்ரீ ராமபிரானுக்குரிய பெரிய கதையை அமைதிபெறச் செய்த வான்மீகி முநிவருடைய காவியமானது பிரபலமாக நிலைபெற்றுள்ள இத்தேசத்திலேயே நானும் மிகவும் அற்பமாகிய சொற்களைக்கொண்டு அக்கதையைக் காவியமாகச் சொல்லத் தொடங்கினேன். இதனாற் பயனென்ன? என்பது திரண்ட பொருள்.

எனவே, வான்மீகம் வழங்காத இடத்தில் என்னூலுக்குச் சிறிது மகிமையுண்டாகலாமே யன்றி அது வழங்குமிடத்தில் இது

சூரியன்முன் மின்மினிபோலு மென்றாரென்பதாம். இதனால் ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டு அவையடக்கங்கூறி வான்மீகத்தினது அருமை பெருமைகளையுங் கொண்டாடினாராயிற்று.

இனி, ஒரு காரியஞ் செய்யப் புகுந்த ஒருவன் இடமுங் காலமுங் கருவியும்பயனுமறியாது செய்தல் பேதைமையாமாதலால், 'நூற்கலுற்றேன் வினை' என்பதற்கு ஈதென்ன பேதைமைச் செயல் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். புண்ணிய கண்டமும் சான்றோர் நிரம்பியுள்ளதுமாகிய இடத்தையும், வான்மீகம் பிரபலமாக வழங்கி வருங் காலத்தையும், என்னிடத்துள்ள அற்பச்சொல் தக்க கருவியாகா தென்பதையும், எனது காவியத்தால் எனக்கும் பிறர்க்கும் ஒரு பயனுமாவதில்லை யென்பதையும் உய்த்துணராது செய்தலே பேதைமைச் செயலாம். அன்றியும் 'வினை வைதவில் நூற்கலுற்றேன்,' எனக்கொண்டு, என்னை யொன்றுந் தெரியாதவனென்று வைதுகொண்ட வசைமொழிபோல நூல்செய்தேன் என்றாரெனினுமாகும். எனதறியாமையும் மாட்டாமையும புலப்படுத்தியதன்றி இராமயணம் பாடியதின்று என்றவாறும்.

அல்லாமலும் 'வைதவைவில் மராமரமேழ்தொளை யெய்த வெய்தவற் கெய்திய மாக்கதை செய்த செய்தவன்' என்பது வேறொரு முக்கிய விஷயத்தை உட்கொண்டு நிற்பதாம். என்னெனில்:—வான்மீகர் ஒருநாள் உச்சிப்போதில் தமசாநதிக்கு நீராடப் போகையில், ஆணும் பெண்ணுமாகக் கூடிக் களித்திருந்த கிரௌஞ்சமென்னும் பட்சிகளில் ஆண்பறவையை ஒரு வேடன் அம்பெய்து கொலவும் பெண்பறவை கண்டு துடிக்கும பரிதாப நிலையை முனிவரர் நோக்கி மனம்பொறாமல் "மாநிஷாதப்ர திஷ்டாந்தம" என்னுந் தொடக்கத்துச் சுலோகந்தானே தமது வாக்கில் வர அதனால் அவ்வனசரனைச் சபித்துச்சென்று நீராடி மீண்டுவந்த பின்னர் அச்சுலோகத்தின் மேற் சிந்தையோட, அதில் ஸ்ரீராமசரித்திர சங்கிரகப்பொருள் தொனியர்த்தமாக விளங்கக்கண்டு இது என்னையோ எனத் தெளியாது நிற்கையில் பிரமதேவர் அங்கு எழுந்தருளி இராமாயணத்தை உபதேசித்துப் பாடச் சொன்னதாகப் பிரசித்தி வழங்கி வருதலால், அப்பொருளையுங் குறிப்பித்தவாறும்.

இப்பொருளுக்கு 'வைதவைவில் எய்திய மாக்கதை' எனக் கூட்டி, வேடரை வைதவசைமொழியில் மராமரந்துளைத்த ஸ்ரீராமனுக்குத் தொனியர்த்தமூலமாகக் கிடைத்த மகத்துவமான கதையெனப் பொருள்கொள்க. இந்த சுலோகந்தான் முதன்முதலாகச் செய்யுள் வடிவமாக வெளிப்பட்டதென்றும், சோகங் காரணமாக வெளிவந்ததனால் அதற்குச் 'சுலோகம்' என்று பெயராயிற்று என்றும், வான்மீகம் ஆதிகாவ்யமாமென்றும் கூறுவர்.

இனி, சரித்திரத்தில் முக்கியமான இடங்களில் வான்மீகர் நடையும் கம்பர் நடையும் அடைகின்ற பேதங்களையும் அவற்றால் சரித்திரப் போக்குக் குண்டாகும் நன்மைகளையும் ஆராய்வாம்.

(இன்னும் வரும்).

சாமி-சரவணப் பிள்ளை.

* ஞானாமிர்தம்.

[நிறைந்த நாயனர் சந்தானத்தில்வந்த பரமானந்த முனிவரருள்பெற்ற ஸ்ரீவாகீசமுனிவரியற்றியது]

ஞானபாதம்

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

(1) முக்கட் டிருகவுட்டு நால்வாய்த்து மும்மதத்து
செக்கர்த் தடித்திடித்த செஞ்சடைத்துப்—பக்கத்துப்
பூதத் தருநடத்துப் பொற்பிற்றென் னுள்ளத்து
நாதத்து நின்ற நலம்.

காப்பு.

(2) மதிபாய் சடைமுடித்து மாசுணப்பைம்பூட்டுச்
சதிபாய் †குறுந்தாட்டுத் தான—நதிபா
யிருகவுட்டு முக்கட்டு நால்வாய்த் தென்னுள்ள
முருகவிட்டு நின்ற வொளி.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

(1) வெண்டிரைக் கருங்கட லேழும்விண் டோட
வீங்கிய சென்னிச் சிமையமு மோங்கிய
வேழிரும் பொழிலு மெண்ணீங் குயிரு
மளவி லண்டமு முளையின்றி விளைத்த

---

* All rights reserved to S. Palvanna Mudaliyar, *Secretary*, "Sarasvati Vilas Sabah," Tinnevelly.

† 'நால்வாய்த் தரகத்து' எனவும் பாடபேதமுண்டு.

மலரோன் றூதையை வகுத்துந் தளரா
முன்னோரில்லா முன்னோன் பின்னு
மிளமையு மஃதா வியைந்தோன் வளமலி
தோற்ற மீறென் றில்லோன் கூற்றுக்
கிளியே முற்ற வொளிமா டிருநகை
யருளி னங்குழை பரப்பி யிருடீர்
கருணைமாநனை யுயிர்ஞிமி றருந்த
மலர்ந்த மாதர் மரகத வல்லி
யந்தி வானத் தணிநிறங் கவர்ந்து
சிந்தை செல்லாச் செழுங்கிரி யொருபால்
வளங்கொளப் படர்ந்த வண்ணம் போல
வறவோளமர்ந்த பாகன் றுறவோர்க்
கெல்லை யாகிய தொல்லோன் றனாது
பாமாண் சேவடி பரவ
நாமாண் டுளதா லலங்கொளச் சிறந்தே.

(இதன் பொருள்) வெண்டிரைக் கருங்கட லேழும்வின் டொட
வீங்கிய சென்னிச் சிமையமு மோங்கிய
வேழிரும் பொழிலு மெண்ணீங் குயிரு
மளவி லண்டமு முளையின்றி விளைத்த
மலரோன் றூதையை வகுத்துந் தளரா
முன்னோ ரில்லா முன்னோன். எ-து.

வெள்ளிய திரையுண்டாகிய பெரியசமுத்திரமேழையும், சுவர்க்கத்தைக் கிட்டவோங்கிய உச்சியையுடைய மகாமேருவைச் சூழ்ந்த அட்டகுலபருவதங்களையும், உயர்ந்தெழப்பட்ட பெரிய இருநூற்றிருபத்து நான்கு புவனங்களையும், எண்ணிறந்த ஆன்மாக்கள் தேகங்களையும், அளவிலாத அண்டங்களையும், வருத்தமின்றிச் சந்நிதிமாத்திரத்தால் சிருட்டி காலத்தில் அரூபமான மாயையிலே தோற்றுவித்தும் திரிகாலத்துத் திதிப்பித்தும், சங்காரகாலத்தில் இம்மாயையிலே ஒடுக்குவித்தும், அந்தப் பிரமாவிற்குத் தாதையாகிய விஷ்ணுவைத் தோற்றுவித்தும், தனக்கோர் அசைவின்றியே நிற்குந் தன்னிற் பழையோரில்லாத பழையோன்;

விளைத்த எ-து விளைத்து. அந்த எ-து பண்டறிசுட்டு.
பின்னு

மிளமையு மஃதா வியைந்தோன் எ-து.
பின்னும் இளமையும் அத்தன்மைத்தாகப் பொருந்தினேன் ;
வளமலி

தோற்றமீ றென்றில்லோன் எ-து.
வளப்ப முடைத்தாகிய ஜனனமு மரணமு மில்லாதோன் ;
கூற்றுக்

கிளியே முற்ற வொளிமா டிருநகை
யருளி னங்குழை பரப்பி யிருடீர்
கருணை மாநனை யுயிர்ஞிமி றருந்த
மலர்ந்த மாதர் மரகத வல்லி
யந்திவானத்தணிநிறங் கவர்ந்து
சிந்தை செல்லாச் செழுங்கிரி யொருபால்
வளங்கொளப் படர்ந்த வண்ணம் போல
வறவோ ளமர்ந்த பாகன். எ-து.

கிருபையென்னு மழகிய தளிரையும் பரப்பிக் குற்றமற்ற கருணையாகிய மகத்தான * மொட்டை ஆன்மாக்களாகிய வண்டுகள் புசிக்கும்படிக் கிடாக மலர்ந்த காதலிக்கப்பட்டதொரு மரகதக்கொடி செக்கர் வானத்தினழகிய தேஜசைக் கவர்ந்து கொண்டு மனத்தாலு மளவிடுதற்கரிய அழகிய தொருபருவதத்தில் ஒருபக்கத்திலே அலங்கார முடைத்தாகப் படர்ந்த வாறுபோலக் காருண்ணியமே தனக்குச் சொரூபமாகவுடையவளாய் வசனத்துக்கு இனியென்னுமிசை யாசைப்படவுந் திருநகைக் கொளிகெடவு முடைய பரமேசுவரியுடனே கூடினபாகன்.
துறவோர்க்

கெல்லையாகிய தொல்லோன். எ-து.
பற்றற்றோர்க்குத் தன்றன்மையைக் கொடுக்குமுன்னோன் ;
தனது

பாமாண் சேவடி பரவ
நாமான் குளதா நலங்கொளச் சிறந்தே. எ-து.

பாக்களுக்கழகைக் கொடுக்குந் தன்னுடைய சீர்பாதங்களை வாழ்த்த அழகு கொள்ள மிக்கென்னுடைய வாக்கானது மாட்சிமையுடைத்தா மென்றவாறு ; (க)

---

* 'தேனை' யென்னும் பாடம்.

விநாயகர்துதி.

(2) திங்கட் கொழுந்தி னன்ன வொண்கே
ழொருமருப் பிருமதக் கடவு ளெண்கழீஇ
யாண்டு பலநிரம்பினு மிளமை யொடுகெழீஇ
ஞான மாமதந் தருக்கி யான
வினையுகச் சீறு நனைகவுள் வேழத்
தடியிணை யொடிவின்று பழிச்ச
முடிவிலா தெவன் முன்னிய நெறித்தே. எ-து.

(இ-ள்.) திங்கட் கொழுந்தி னன்ன வொண்கே
ழொருமருப் பிருமதக் கடவு ளெண்கழீஇ
யாண்டு பலநிரம்பினு மிளமை யொடுகெழீஇ
ஞான மாமதந் தருக்கி யான
வினையுகச் சீறு நனைகவுள் வேழத்
தடியிணை யொடிவின்று பழிச்ச
முடிவிலா தெவன் முன்னிய நெறித்தே. எ-து.

இளம்பிறையை யொத்த வடிவையு மொளியையுமுடைய தொருகொம்பையுடையனும் * இந்திரிய மதமொழிந்திரண்டு மதத்தினையுடையனு மெண்ணிறந்த வயதுபலவுண்டாயினு மிளமையோடே கூடி ஞானமாகிய மகத்தான மதத்தாலே செருவித்து ஆன்மாக்களளவிறந்த கன்மங்களையொழியும்படி சீறுமதத்தாலே நனைந்த கதுப்பையுடைய யானைமுகத்து விநாயகனை யென்கத்தாவின் பாதங்களை யொழியாதே தோத்திரம்பண்ண வபேட்சையான போக மோக்ஷங்களிற் சித்தியாத தியாதென்றவாறு. (உ)

வாகீஸ்வரிதுதி.

(3) விரிகதிர் மதியிற் கதிர்விரி பொகுட்டுத்
தாதரு கடுத்த மேதகு வெண்மடற்
புழற்காற் சரோருகத் தளிக்குல மொலிப்ப
விழைவற வெகுண்டோர் விழைய விழையென
வருட்கதிர் பரப்பி மருட்டுய ரகற்றி
வண்ண மாத்தவி சேறிப்பண் வரக்

---

* பிரமசரியானப்படியாலே—எனவும் பாடமுண்டு.

கின்ன ராதிக டம்முறை துடங்கப்
பொழுதொடு விப்பிரர் தொழுதனர் நுவல
விமையா மங்கைய ரமையாது பழிச்சத்
தீதற விருந்த வாதி நாயகி
கலைமகள் கழலிணை கருத
நிலைமை நீடுத றலைமையோ வன்றே. (எ-து.)

மிக்க வொளியுண்டாகிய பூரண சந்திரனியல்பையு மிடமுடைத்தாகிய பொருட்டையுந் தாதோடுசேர்ந்த மேம்பாட்டையுடைய வெண்மடலையும் நாளமுண்டான தாளையும் உடைத்தாகிய வெண்டாமரைப் பூவின் அழகையும் பெருமையையும் உடைத்தாகிய பீடத்தின்மீதே வண்டுவர்க்கமெல்லாம் சத்திக்க சருவ சங்கநிவிர்த்தி வந்தோர் சிநேகிக்க வாபரணமாகக் கிருபையாகிய தேஜசைவிரித்துத் தன்னை யாசரித்தோருடைய வஞ்ஞானத்தால் வருந்துன்பங்களை நீக்கி கின்னரர் கிம்புருடர் முதலாயினோர் தத்தம்முறைமையிலே துடங்கிப் பண்படத் தோத்திரம் பண்ணக் காலங்கள்தோறும் வேதியர் தொழுது துதிக்கத் தேவத்திரிகளளவின்றியே போற்ற குற்றமற வெழுந்தருளி யிருந்த வாதிநாயகியான வாகீஸ்வரி சிபாதங்களைத் துதிபண்ணினோர் மோக்ஷம் பெறுதல் ஒருபொருளன்றென்ற வாறு. (௩)

ஆசிரியத்துதி.

(4) அருளு மறிவு மிருவீர் பொறையு
வாய்மையுந் தவமுந் தான மாட்சியு
மன்னுயிர்க் கின்பந் தன்மீக் கூர்தலு
மொழுக்கமும் விழுப்பமு மழுக்கா றின்மையுங்
கண்கால் முதலிய பொறியும் பண்பார்
பூணுந் துகிலும் பாண்விரி பிணையலும்
புண்ணியம் படைத்து மண்மிசை வந்த
தோற்றத்தன்ன வாற்ற லென் குரிசில்
குணப்பொற் குன்றம் வணக்க வாரா
வைம்புல வேழத்தின் வெந்தொழில் வீயக்
கருணை வீணை காமுறத் தழீஇச்
சாந்தக் கூர்முள் ளோங்கின னுறீஇத்

தன்வழிக் கொண்ட சைவ சிகாமணி
பரமானந்தத் திருமா முனிவன்
வளமலி சேவடி வழுத்தி
யுளமலி யுவகை யுற்றனம் பெரிதே.

அருளும்—குரிசில் என்பது. சர்வபிராணிகளுடைய இதாகிதங்களும் தனக்குவந்தா லொத்திருக்குங் கிருபையுங் கல்வியினலாய பொருணீதிகளை யறிந்து வாழ்தலும், சகித்தற்கரிய வெகுளியுந் துன்பமும்வந்தால் அசைவில்லாத குற்றமற்ற பொறையுடைமையும், யாதானுமொரு வசனமும் பிறர்க்குத் தீங்கறச் சொல்லுஞ் சத்தியமும், ராகத்துவேஷ நிராகரணத்தாலே பிராணிகளுக்கு இம்சை செய்யாமையாகிய தபசும், தான் தாளாற்றித் தந்தபொருளை நொதுமலர்க்காரணமா யுபகரித்தலும், நித்தியமாகிய ஆன்மாக்களுக்குப் போக மோக்ஷங்கள் தன்னிலும் மிகவுண்டாகவேண்டு மென்னுந் திருவுள்ளமும், சமயாசாரம் வந்தித்தலும், சீர்மையுடைமையும், மனச்சழக்கில்லாமையு மாகிய தசகுணங்களையும், கண் முதலிய பொறி புத்தி இந்திரியங்களும், கால் முதலிய பொறி கன்மேந்திரியங்களாகவும், மக்கட் பண்புடைமையினை மிக்கவாபரணமாகவும், ஆடையாகவும், வண்டுகளாலே தொனியுடைத்தாகிய மாலையாகவும், புண்ணிய மிவையிற்றை அவயவமாகவும், அலங்காரமாகவுங் கொண்டு பூகதமான திருமேனிகொண்ட நிலைமையுடைய என் கர்த்தா.

மனச்சழக்காவது பரஸ்ரீ பொறாமை.

குணப்பொற்குன்றம். எ-து. பெருமையாலும், சுத்ததையாலும் பிறழாநிலைமையாலுங் குணத்துக்கு மகாமேருவை யொப்போன்.

வணக்க வாரா சைவசிகாமணி, எ-து.

அந்தக் கரணமென்னும் பாகரால் வணக்குதற்கரிதாகிய பஞ்சேந்திரியங்களான மதயானைகளின் வெவ்விய தொழிலான ஆசையொழிய கருணையாகிய வீணையை விருப்போடும் வீக்கிமேல் கொண்டு சாந்தமென்னுங் கூறியதோட்டியை யுறுத்தி தன்வசமாக்கிக் கொண்டு சைவத்துக்கு சிகாமணியாயினோன்.

பரமானந்தத் திருமா முனிவன். எ-து.
பரமானந்தமாகிய ஸ்ரீயினையுடைய மகாமுனிவன்

வளமலி-பெரிதே எ-து.

அழகுடைத்தான ஸ்ரீபாதங்களைத் தோத்திரம் பண்ணியெனக்குப் புத்தி பூர்வமான பிரியம் மிகவும் பெற்றேன். எ-று. (௪)

அவையடக்கம்.

(5) உரைசால் பகுதிப் புரையோர் போலத்
தமிழ்த்துறை நிரம்பாத் தன்மை யேனே
யறத்தின் விருப்புச் சிறப்பொடு நுந்தப்
மாப்புணே யான்மை நோக்கினன் ; வலித்துழி
யெழுதாக் கேள்வியுங் கேள்வி பழிவா
மேனோர் கேள்வியுங் கேள்வி மாறு
வருபடை தாங்கிய கிளர்தா ரகலத்
தெறிவே லிளைஞர் போலப் பொறிவாழ்
புலப்பகை தாங்கிப் பிறப்பற வெறியு
மறப்பேர் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கை திறப்பட
விம்மையும் பயவா தம்மையு முதவாது
செச்சைக் கண்டத் தொஃத்தூன் போல
வாழ்வோர் வாழக்கையும் வாழ்க்கை தாவா
வொருமைத் தன்றே யாயினுஞ் சான்றோர்க்
கெம்முடைப் புன்சொற் றம்முடைச் சிறப்பே
யதனால் வரினு மளியமற் றியாமே
கவரா வேனோ ரளிக்குத்தா னீறின்றே
(யவரே) தம்பா டெய்த றம்பா லோர்க்கே
யெம்பா டெய்த விருமையு முடைத்தே
யிவ்விரு பகுதியு மெழுத்துச் சொல்யாப்
பவ்வயினடைத்தே பொருட்பாடின்றே.

உரைசால்—நோக்கினன். எ-து. தமிழினியல்பு நிரம்பவறி யாத வென்னை தன்மத்தின் மேற்றூற்பரிய மிகவுஞ் செலுத்துத லாலே வசனமாகிய பதினெட்டுப்பாஷையையு முணர்ந்த நல்லோ ரைப்போல ஒருசாத்திரம் பண்ணுமுறைமையைப் பார்த்தேன்.

வலித்துழி-எ-து. பார்த்தவாறே திகைத்தவிடத்து.

யெழுதாக் கேள்வியுங் கேள்வி பழிவா
மேனோர் கேள்வியுங் கேள்வி. எ-து.

வேதவாக்கியமும் ஒரு சத்தம் பழியுண்டாக வாழும் பாவகா ரிகள் வசனமும் ஒரு சத்தம் ஆதலானும்.

மாறு

வருபடை—வாழ்க்கை : எ-து

அழகுண்டாக வருகிற தூசிப்படையைத் தாங்கி வண்டு கிளரப்படாநின்ற மாலையையுடைத்தாகிய மார்பையுடையராய், சத்துருபக்ஷத்தாரை யெறியும் வேலையுடைய வீரபுருஷரைப்போல சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்ஙுவை, ஆக்கிராணமென்று சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களிலே வாழும் புலனாகிய பகைகளைத்தாங்கி, உத்பீசம், அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம் என்னும் நாலுவர்க்கத்துப்பிறப்பையும் அறவெறியும் ஞானவான்கள் திருவுலாச்செய்தலும், வாழ்க்கை, நன்மையுண்டாக இம்மையிலும் தமக்கும் பிறர்க்கும் பிரயோசனமின்றியே மறுமையிலுஞ் சொர்க்க மோக்ஷங்களுககு இடமின்றியே ஆட்டின்கழுத்தின் அதர்போலே உயிர்வாழ்வோர் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையாமாதலானும்.

தாவா

வொருமைத் தன்றே யாயினும் எ-து

கெடாத வொருபடித்தன்றியே நன்மை தீமையாயிருந்த பொருள்கள் பிரபஞ்சத்தி லொக்க வியாபரிக்குமாதலால் இந்தச்சாத்திரம் பண்ணவிசைந்தேன், அதுவுமன்றி

சான்றோர்க்

கெம்முடைப் புன்சொற்றம்முடைச் சிறப்பே
யதனால் வரினுமளியமற் றியாமே ; எ-து.

ஞானவான்களுக்கு எம்முடைய புல்லிய சொல்லும் தாமருளிச்செய்தவையிற்றுக்குச் சிறப்பாதலால் நாங்கள் அவரிடத்தும் அனுக்கிரகமுடையேம் ; மற்று அசை.

கவரா வேனோ ரளிக்குத் தானீதீன்றே ; எ-து.

என்னில் வேறில்லாத வஞ்ஞானிகளிடத்துந் தமக்கு இனமானதாலனுக்கிரகத்துக்கு முடிவில்லை.

யவரே, தம்பா டெய்த றம்பா லோர்க்கே
யெம்பா டெய்த விருமையு முடைத்தே எ-து.

இந்த நல்லோருந்தீயோரும் பெருமை பெறுவது தமக்கு இனமானரிடத்தில். நாமிரண்டு திறவரிடத்தும் அனுக்கிரக முடையேம்.

இவ்விரு பகுதியு மெழுத்துச் சொல்யாப்
பவ்வயி னடைத்தேபொருட்பா டின்றே எ-து

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட விரண்டு வேறுபாடும், எழுத்துஞ்

சொல்லும் யாப்பும் அலங்காரமு மென்னும் நாலு வர்க்கத்துக்குமாம். பரமேசுர னருளிச் செய்த திவ்வியாகமத்திற் பொருளாதலால் பொருளினிடத்து ஒரு குறை யில்லை. என்றவாறு. (ரு)

நூற்பெயர்.

(6) மந்தர மத்தென நிறுவி நாணென
வைந்தலை யரவு சுற்றி நஞ்சொடு
பணுமணி பிதுங்கப் பற்றி யவுணரோ
டமரரு மியக்க வாற்று நாள் செல
முகுந்தன் றனது முழுவலி யெறுழ்த்தோள்
வருந்த வாங்க வாய்விட் டலறி
நுரைத்தலை விரித்துத் திரைப்பெருங் கையெடுத்
தின்றுங் கூப்பிட வன்றுவந் தெழுந்த
துவரி யமிழ்த மென்ப தமிழ்வளர்
குமுதச் செவ்வாய்க் கோமள வல்லி
இமய வல்லி யெழில்பெற விளங்கிய
நுதல்விழி நாட்டத் தொருதனிக் கடவு
ளருளின் கொம்பரோ டமரரு முனிவரும்
வெருளின் பிறவி வேர்தணி விமலவென்
றுனு தரற்றத் தானினி தருளிய
வாகம மத்தி னருளின் கோலத்
தாசிரி யமலன் பாத பங்கயப்
போதொளி யிலகப்புனைந்து மாதவ
னருளுப தேச வரும் பெறல் நோன்ஞாண்
மதிமாத் தடக்கைக் கதுமெனப் பூட்டி
முறுக வாங்க மறுகுபு கலுழ்ந்து
வல்வினைத் திண்கை மேலெடுத் தொய்யென
வறுவகைப் பித்தை சிறுபுறத் தலையப்
பிறவிப் பேரிட ரலமந் தோலமிட்
டிரியல் போக வருபுல மடிய
வச்சா ஞழி யெற்பட வெழுதலின்

ஞானஅ வமிர்த மென்ப
வானுச் செல்வி மானூற் பெயரே.

மந்தர—நாள் செல; எ-து: மந்தரபருவதத்தை மத்தாக நாட்டி வாசுகி யென்னும் மகா நாகத்தை நாணாகப்பூட்டி, நஞ்சோடு கூடப்படத்திலுண்டாகிய மாணிக்கம் பிதுங்கப் பற்றிக் கொண்டு தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடிப் பேர்க்கப் புக்க விடத்துப் பேராமையாலே நெடுங்காலஞ் செல்ல.

முகுந்தன்— யமிழ்த மென்ப எ-து: முழுவலியை யுடைய விஷ்ணு தன்னுடைய வலிய தோள் வருந்தும்படிக் கீடாகக்கடைதலாலே வாயைவிட்டுக் கதறி நுரையென்னுந் தலையை விரித்துத் திரை யென்னும் பெரிய கையை யெடுத்தன்று கலங்கின வதிர்ச்சி இன்றும் மாறாதே கூப்பிட வந்நாளிலே உப்புக்கடலிலே வந்தெழுந்த தமிழ்த மென்று சொல்லுவர்.

இனி ஞானமிர்தம் வந்தபடி,

தமிழ்வளர்-ஆகம மத்தின்: எ-து

புகழு மிடத்துத் தமிழுக்குப் பெருமை கொடுக்கிற குமுதம் போன்ற செய்ய வாயை யுடையளாய்க் கோமளக் கோடி போன்றிருக்கப்படா நின்ற இம பருவதத்தில் பரமேஸ்வரியுடனே அழகுண்டாக விளங்கிய நெற்றியிலே விழித்த திருநயனத்தை யுடையனாய்த் தனக்கு உவமனில்லாத கர்த்தாவான பரமாசாரியனை அருளே சொரூபமாக வுடைய இப்பரமேஸ்வரியும் தேவர்களும் இருடிகளும் கூடிப் பயப்படத்தக்க பிறவியை வேரோடே போக்கவேணும் நின்மலனே யென்றமையாதபடி தோத்திரம் பண்ணுதலாலே அவனினிதாக வருளிச்செய்த திவ்விய வாகமத்தை மத்தாக நாட்டி.

அருளின கோலத்-முறுக வாங்க எ-து.

அருளே திருமேனியாக வுடைய ஆசிரியனாகிய நின்மலன் ஸ்ரீபாதமாகிய தாமரைப் பூவை யொளி யுண்டாகச் சூடிக்கொண்டு மகாதபசி பிரசாதித்த உபதேச மென்னும் பெறுதற் கரியவலிய நாணைக் கரணவறிவாகிய மகத்தான பெரிய கையாலே விரையப் பூட்டியுற்றுக் கடைதலாலே.

மறுகுபு கலுழ்ந்து-வானச் செல்வி மானூற் பெயரே: எ-து

கலங்கித்துக்கப்பட்டு வலிய புண்ணிய பாவமாகிய திண்ணிய விரண்டு கையையு மேலே யெடுத்து விரைய காமாதி பகையாறு மாகிய மயிர் முதுகிலே யலைய பிறவி யென்னும் பெரிய துக்கமானது சுழன்று கூப்பிட்டு நீங்கக் கெடுத்தற்கரிய இந்திரியங்கள் சேட்டையற என்னிடத் துண்டாகிய அஞ்ஞான மென்னும் பெரிய சமுத்திரத்திலே யொளியுண்டான ஞானந் தோற்றி அதினாலே சொல்லப்பட்ட நூலாகலின் அமையாத அழகையுடைய மகத்தாகிய இந்தச் சாத்திரத்துக்கு ஞானமிர்த மென்னும் பெயராயிற்றென்றவாறு.

மறுகுபு : செய்பு என்னும் வினை யெச்சம். (௯)

(இன்னும்வரும்)

சிருஷ்டியின் அற்புதங்கள்.

பிராணிகளும் சங்கீதமும்

ஜீவசிருஷ்டிகளில் சகலபிராணிகளையும் மகிழச்செய்து உற்சாகப்படுத்தி அவைகளின்மனத்தை வசியப்படுத்துவது சங்கீதமே. ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது வேணுகானத்தாலும் ஆனயகாயனரது பஞ்சாக்ஷரகானத்தாலும் அத்திமுதல் எறும்பீறாகவுள்ள சகலஜீவராசிகளும் ஆநந்தபரவசமடைந்து சிறிதும் அசைவின்றிஸ்தம்பிதமாய் நின்றன வென்பதுயாவரும் அறிந்தவிஷயம். ஒருகால் இவைபுராணவிஷயங்களென்று இக்காலத்தவர்களிற்சிலர் அசட்டைசெய்யலாம். அப்படிப்பட்டவரும், நம்நாட்டிலில்லாமற்போகவில்லை. அவர்களுக்கு இதன் உண்மையைச்சிறிதுவிளக்கிக்காட்டுவோம். மானிடரைப்போலவே மற்றைப்பிராணிகளும் சங்கீத ஆநந்தத்தை அனுபவிக்கின்றன என்பதற்குப் பலதிருஷ்டாந்தங்களுண்டு. ஜீவசிருஷ்டிக

ளில் மானுடனுக்கு அடுத்தநிலைமையிலுள்ளதுமிருகம். மிருகங்களி லெல்லாம் பெரியதுயானை. அவ்யானை சங்கீதத்துக்கு வசப்பட்டு ஆநந்தம் அநுபவிப்பதை பர்மா, சீயம்முதலிய கீழ்நாடுகளிற்காண லாம். அத்தேசங்களில் யானைகளை வாத்தியகோஷத்துக்குத்தக்கவா யாகும் வண்ணம் பழக்கியிருக்கிறார்கள்.

அவை அவ்வாத்திய கோஷங்களைக் கேட்டு ஆநந்தத்தாண்டவ மாடுவதைப் பார்க்க வியப்பாக விருக்கும். குதிரை, மாடு, ஒட்ட கை, மான், கரடி, குரங்கு, புலி முதலிய மிருகங்களுக்கும் சங்கீத ஞானமுண்டு. குதிரைப் பட்டாளம் யுத்தத்துக்குச் செல்லுங்கால் எக்காள முதலிய யுத்த வாத்தியங்களின் கம்பீர ஓசையைக் கேட்டு உற்சாக மடைந்து வேகமாய்ச் செல்லுவது மன்றி இரணகளங்க ளில் அவ்வாத்திய கோஷங்களைக் கேட்டு மன மகிழ்வதைப் பட்டா ளங்களில் அநுபவ முள்ளவரெவரும் அறிவார்கள். மாடுகளை மந் தை மந்தையாய் மலைமேல் மேய்ச்சலுக்கு ஒட்டிக்கொண்டு போகு ம் கோபாலர்கள் புள்ளாங்குழல் வாசித்துக்கொண்டே முன் செல் ல அவர்கள் பின்னே அம்மாடுகள் அத்தீங்குரலைக் கேட்டு ஆநந்தித் துச் சிறிதும் களைப்புத் தோன்றாமல் மலை மேல் ஏறுவதின் அழ கையும் அவ்வாறே சூர்யாஸ்தமனத்துக்கு முன் அவைகள் நானாவி த மணிச்சத்தங்களுடன் இறங்கும் அழகையும் இன்றும் மலைப்பிர தேசங்களில் நாம் பார்த்து மகிழலாம்.

பார வண்டிகளிழுத்துச் செல்லும் மாடுகளுக்குச் சிறிதும் தேக ச்சிரமம் தோன்றா வண்ணம் வண்டிக்காரர் உற்சாகத்துடன் பாடும் இனிய தென்பாங்குப் பாட்டைக் கேட்டு ஆநந்தத்துடனும் ஊக்கத் துடனும் அம்மாடுகள் செல்வதை யறியாதவருமுளரோ? சிறிதும் புல் பூண்டற்ற மணல் வனாந்தரங்களில் நெடுநாள் அன்னபானாதிக ளின்றிப் பிரயாணஞ் செல்லும் ஒட்டகைகள் அராபியர்களின் இ னிய பாடல்களைச் செவி சாய்த்துக் களிப்புடன் கேட்டுச் செல்வது -லகப்பிரசித்தம். வனத்தில் வேடர்களாட்டும் மணி யோசையைக் கேட்டுமதிமயங்கிக்கிட்டிச்சென்றுஅன்னவர் வசப்படும் மான்களும் கானத்துக் கட்டுப்படுகின்றன. புலிமுதலிய துஷ்ட மிருகங்களும்வா த்தியங்களுக்கு வசீகரமாய்ச் சகல துர்க்குணங்களும் நீங்கி நாய்போ ற்சாதுவாய் நடிக்கின்றன வென்பதை மிருகக்காட்சிச் •சாலையிற்ப

ழுகுவோர் கூறியிருககின்றனர். கரடிக்காரர் கையில் உடுக்கு வைத்து அடித்துக்கொண்டு அக் கரடியை ஆட்டிவைப்பதையும் அவ்வுடுக்கோசையின் இனிமைக்குத்தக்கபடி அக்கரடி நடித்துக்காட்டுவதையும் நாம் பலமுறைபார்த்திருக்கின்ருேம். குரங்குகள்பாட்டுக்கேட்டுமகிழ்ந்து சிரக்கம்பம்செய்வதை நாம் தெருக்களில்பார்த்தவண்ணமாயிருக்கின்ருேம். இவ்விதம் பற்பல மிருகங்கள் சங்கீத ஞானமுடையன என்பது தெளிவாகின்றது. இனி மிருகங்களுக்கு அடுத்த நிலமையிலிராநின்ற பறவையினத்தைப்பற்றி ஆராய்வோம். மிருகங்கள் சங்கீதத்தைக்கேட்பதால்மட்டுமே ஆநந்தமடைகின்றனவே ஒழிய,தாம்பாடி பிறரைக்களிப்பித்ததாக நாம் பார்த்தோமென்ருவது கேட்டோமென்ருவது சொல்ல முடியாது. பறவையினங்களோ அவ்வாறின்றித்தாம் பிறர்பாடக் கேட்டு மகிழ்வதல்லாமல் தாமும் இனியகுரலுடன் பாடி மற்றைப் பிராணிகளுக்கும் பரமாநந்தத்தை யுண்டுபண்ணு கின்றன. பெரும்பறவைகளைக் காட்டிலும் சிறு பறவைகளே அழகாய்ப் பாடுகின்றன. அவைகளின் தொண்டை யமைக்கப்பட்டிருக்கிற விதம் அற்புதமானது. குயில் பஞ்சம சுவரத்துடன் இனிமையாய்க் கூவுவதும், வானம்பாடி விடியற் காலம் நிர்மலமான ஆகாயத்தில் மெய்ம்மறந்து பாடுவதும், அன்றில் இணை பிரியா வண்ணம் தன் பேடைக் கூவியழைப்பதும் மனேகரமாயிருக்கும். மேகமுழக்கத்தைக் கேட்ட மட மயிலும் ஆர்ப் பரித்துத் தன் அழகிய கலாபத்தை விரித்து ஆநந்தக் கூத்தாடுவது அற்புத மயிலுக்கும் ஆற்றங்கரை யோரங்களிலுள்ள அழகிய உத்தியான வனங்களிலும், ஓங்கி யுயர்ந்து அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கின்ற விருக்ஷஜாதி களோடு கூடிய வனங்களிலும் பைம் பொழில்கள் செறிந்த மலைச்சாரல்களிலும் பற்பல வர்ணங்களையுடைய பல ஜாதி பட்சிகள் இனிமை யாய்க் கூவிக் குலாவு வதைக் காண மனேரம்மிய மாயிருக்கும். மானுடர் ஆலாபனம் பண்ணும் விதமே சில பக்ஷிகள் இன்குரலோடு நீடித்தநேரம் கூவுவதைக்கேட்டால் பாடகர் பாடுகிருர்களோவென்று மயங்கும் படியாயிருக்கும். பைங்கிளிகளும் குருவிகளும் கூட்டங்கூட்டமாய் மரக்கிளைகளிலுட்கார்ந்துகொண்டு மாலைநேரத்து மஞ்சள்வெயிலில் குதூகலித்து ஆர்ப்பரிக்கின்றதைக் கேட்கக் கேட்கப் பிரமாநந்தமாயிருக்கும். நம் மைனும்பறவைபாடுவதும் பலருமறிந்தவிஷயம். இளைஞர் அதன்பாட்டைக்கேட்டு

ஆநந்திக்கவே அதனைக் கூட்டிலடைத்து வைத்துக்கொண்டு வளர்ப்பார்கள். நம் நாட்டுக்கவிஞர்கள் அனேமா அல்லது கேகயப் புள்ளென்ற ஒருபறவையைப்பற்றிப் புகழ்ந்து பாடியிருக்கின்றனர். அதனையே கிஞ்சுகப்புள்ளென்றுங் கூறுவோம். ஜீவசிருஷ்டியில் இப்பறவைபோன்ற நட்பமான செவியையுடையது வேறொன்றுமில்லை. மலையின் உன்னதப்பிரதேசங்களி லுட்கார்ந்து நல்வீணைதடவி நல்லபண்களை வாசிக்குங்கால் இக்கிஞ்சுகம் பறந்தவண்ணமே ஸ்தம்பித்துக்கேட்டு ஆநந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் அது இவ்வண்ணம் வீணாகானத்தின் ஆநந்தத்தில் மூழ்கியிருக்கிற சமயம்பார்த்து அதனைப்பிடிக்கக் கருதிவந்த கொடியர்கள் தம்முடன் கொணர்ந்த பறவையையெடுத்துப் பலமாயடிக்கவே "பறை படவாழா அசுணமா" என்ற கவிக்கிணங்க அப்பறவை அக்கொடிய ஓசையைப்பொறுக்கமுடியாமற் செத்துக்கீழேவிழும். அதனை அம் மாபாதகரெடுத்துச் சுட்டெரித்து அதன் ஊனைத்தின்று தம்மூனைப்பெருக்கிக் கொள்வார்கள். அவ்வளவு கானரசமறியும் அப்பேதைப்புள்ளைக்கொல்ல இப்படுபாவிகளின் மனம் எவ்வாறிசைந்ததோ. அந்தோ! நினைக்கையிலேயே நெஞ்சுருகுகின்றதே! இவ்வறிவிலிகள் தன்னைத் தஞ்சமென்றடைந்த புறாவைத் தன் தசையரிந்து கொடுத்துக்காப்பாற்றின சிபிச் சக்கிரவர்த்தியின் கதையை அறிந்திருந்தால் இக்கொடிய செயல் செய்வார்களா? ஓகோ! கொடிது!! கொடிது!! இப்பாவிகளுக்கு முய்வுண்டோ! நம் நாட்டுப்பறவைகள் அழகிற்சிறந்தவை! ஐரோப்பா அமெரிக்கா முதலிய அந்நியநாட்டுப்பறவைகள் இன் குரலோடு பாடுவதிற சிறந்தவை. ஆங்கிலநாட்டு அன்றில் பறவையென்று சொல்லக்கூடிய நைட்டிங்கேலென்ற பறவையின் இன்குரலைக்கேட்கக் கர்ணாமிருதமாயிருக்கு மென்று ஆங்கிலக்கவிகள் பலவிடங்களிற் புகழ்ந்திருக்கின்றனர். அமெரிக்கா தேசத்துப் பரிகசிக்கும்பறவையோ (Mocking bird) போனகிராப் (Phonograph) வாத்தியப் பெட்டிபோல் எவர்குரலையும் சிறிதும் வித்தியாசமின்றித் தத்ஸ்வரூபமாய்ப் பாடிக்காட்டும் சக்தியுடையது. அப்பறவை அமெரிக்கர் வீட்டண்டை நம் காகமுதலிய பறவைபோல் சாதாரணமாயுலாவித்திரியும். அவைகள் சிலகாலம் நைட்டிங்கேலினுமினிமையாய்ப்பாடுமென்று இவர்கூறுகின்றனர், உத்தியான வனங்களில் உலாவித்திரியும் வண்டுகள் தேன்குடித்து மதர்த்து ரீங்காரம்

பண்ணுவதைக்கேட்க ரஞ்சிதமாயிருக்கும். இவைபோன்ற அறுகா ற்சிறுபறவைகளில் கிரிக்கெட்டு (Cricket) வெட்டுக்கிளிமுதலிய சிறுபறவை பாடிக்களிக்கும். நாம்வெறுக்கும் கொசுகுகளின் நுட் பமான குரலும் செவிக்குச் சிலசமயங்களி லின்பத்தைப் பயக் கின்றது. கொசுகுகளும் கானரசமநுபவிக்கின்றன வென்பதற்கு ஹிராம் மாக்ஸிம் (Hiram Maxim) என்ற சாஸ்திரபண்டிதர் ஒரு வியப்பான திருஷ்டாந்தங் கூறியிருக்கின்றனர். அதுவருமாறு 1878-ம் ஆண்டு நியூயார்க் பட்டினத்தில் மேற்கூறிய பண்டிதர் மின்சாரவிளக்குகள் சம்பந்தமாய்ச் சில ஏற்பாடுசெய்து வந்தனர். அவ்விளக்குகளுள் ஒன்றின்பக்கல் பல்லாயிரம் கொசுக்கூட்ட ங்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருந்தன. இவ்வாறே விளக்கண்டை மட்டும் இக்கூட்டமிருக்கக் காரணமென்னவென்று சோதித்துப் பார்த்தபொழுது அக்கொசுகுகள் ஆண்கொசுகுகளென்றும் அவ்வி ளக்கின்கண் கொசுகோசைபோன்ற ஒருநுட்பமான தொனியுண் டாக அத்தொனியை அவ்வாண் கொசுகுகள் தம் நாயகிகளின் இன்குரலென மயங்கிக் குதூகலித்து ஆநந்தபரவசமடைந்தன. அவ்வற்புதக்காட்சியைக்கண்ணுற்ற அப்பண்டிதர் அதனைப்பின் னும் பரிசோதிக்கவேண்டி அம்மாதிரியான நுட்பஓசையுண் டாக்கும் ஒருசிறு கருவியமைத்து இயங்கச்செய்யவே அவ்வோ சையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் அயலிலிருபது கஜங்களுக்குள்ளி ருந்த கொசுகுகளெல்லாம் உடனே கூடிக் குதூகலிக்கத்தொட ங்கின. அச்சமயம் அப்பண்டிதருக்கிருந்த ஆநந்தத்தையும் ஆச் சரியத்தையும் அவரவரே ஊகித்துக்கொள்ளலாம். முற்கால கிரே க்கரும் தற்கால சீனரும் 'சிகேடா' என்ற ஓர் சிறு பறவையின் பாட்டைக்கேட்டுக் களிப்புறுவது வழக்கம். நாம் நம் மைனம்பற வையைப்பிடித்துப் பஞ்சரத்திலடைத்துவைத்துப் பாட்டுக்கேட்டு மகிழ்வதுபோல அவர்களும் இச்சிறுபறவையைக் கூட்டிலடை த்துவைத்து பலமுறை அதன்பாட்டைக்கேட்டு மகிழ்வுறுகின்ற னர். சீனர்கள் இப்பறவையின் உருவத்தையே சங்கீதத்துக்கறி குறியாகத் தங்கள் வாத்தியங்களின்மீது அது உட்கார்ந்திருக்கும் பாவனையாய்ச் சித்திரிக்கும் வழக்கத்தை இன்றும் அநுசரித்துவரு கின்றனர். சாந்தமே உருவெடுத்து வந்திருக்கிறதென்று சொல் லத்தக்க புறாக்களும் சங்கீதத்தில் பிரியமுடையவை. ஆங்கிலநா ட்டின் செஸ்ஷையர் என்ற ஊரில் லீ என்ற ஒருபிரபுவிருந்தார்.

அவர்மகள் ஒருநாள் வாத்தியம்வைத்து வாசித்துக்கொண்டிருக்குங்கால் ஒருபுறு தன்கூட்டினின்றும் வெளியேறி அவ்வீட்டுச்சாளரத்தில் வந்து உட்கார்ந்து அவ்விளமாது வாசித்த ராகத்தைக்கேட்டு ஆனந்தித்தது பாட்டு நின்றவுடனே அது அவ்விடம் நில்லாமற் கூட்டிற்குத்திரும்பியது. அம்மாது அந்தராகம் வாசிக்கும்போதெல்லாம் அப்புறுவும் வந்துகேட்டு மகிழும். அவ்வொரேஇராகத்தில்மட்டுமே அதற்குப் பிரியமிருந்ததாகவும் மற்றஇராகங்கள் பாடுங்கால் அது சிறிதும் லட்சியம் பண்ணுகிறதில்லையென்றும் கூறியிருக்கின்றனர். பின்சு (Finch) கனரி (Canary) முதலியவைகள் சாவித்திரிமுதலிய இராஜகன்னிகைகளைப்போல சுயம் வரம் நாடிச்செல்லுங்கால் நன்குபாடக்கூடிய நாயகனையே வரித்துக்கொள்ளுமென்றால், அவைகளுக்குள்ள சங்கீதஞானத்தைப்பற்றிப் பேசவும் வேண்டுமோ. அன்னப்பறவையும் தன் ஆயுள்காலத்தில் ஒரேமுறை பாடுமென்றும் அக்காலம் அதன் மரணசமயமென்றும் ஆங்கிலக்கவிஞர் கூறுவர்- இவ்வாறு மனிதன் கண்ணுக்கும் காதுக்கும் மனத்துக்கும் பரமசந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுவதன்றி அவன்காரியங்களுக்கெல்லாம் பெருதவிபுரிந்துவரும் பறவைகளை மனிதன் கொல்வது பெருங்கொடுமையன்றோ. வைகறையில் முதலிலெழுந்து நம்மை எழுப்பும் கோழிக்குலம் அக்காலம்கூவிச் சிறகுகொண்டு படபடவென்று அடித்துக்கொள்வதை ஆராயுங்கால் இம்மாபாவிகள் புள்ளினத்துக்குச் செய்யுங் கொடுமையை நினைத்து வயிறெரிந்து ஆங்காரப்பட்டு இக்கொடுமையைச் சகியாமல் வாய்விட்டலறித் தம் சிறகாகிய கைகளால் மடேர் மடேரென்று அடித்துக்கொள்ளுகின்றனவோ என்று கூறினும் குற்றமுறாது. இப்பறவைகளின் அதிர்ஷ்டத்தால் நம்காருண்ணிய இந்திய கவரன்மெண்டார் பறவைகளைக்கொன்று அந்நியநாட்டுக்குக் கொண்டுபோதல் கூடாதென்று சட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களென்பதைக் கேள்விப்படுவது குயிலோசையினும் இனிமையாயிருக்கின்றது. "குயவனுக்குப்பலநாள் வேலை தடிகாரனுக்கு ஒருநாழிகைவேலை" என்று தெய்வசிருஷ்டியாகிய பறவையை இனியாவது கொல்லாமலிருப்பார்களாக.

(இன்னும்வரும்),

எஸ். சாமிநாதையர்.

இப்பத்திரிகையைப் படிப்பவர் தயைசெய்து அடியிற்கண்ட வாறு பிழைதிருத்தஞ்செய்து படிப்பாராக.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
6	27	இதனடுத்து ...	இதனையடுத்து
14	6	என்பது ...	ஒன்பது
15	21	வைதவின் ...	வைதவைவின்
16	30	ச்ாமாயண ...	ராமாயண
17	6	நால்வாய்த்துமும்மதத்து	மும்மதத்து நால்வாய்த்துச்
18	28	திரிகால ...	திதிகால
19	31	நாமான்குளதா ...	நாமாண் டுளதா
20	21	யென் ...	வென்
21	31	கரமுற ...	காமுற
23	5	மாப்புணை ...	பாப்புனை
26	1	ஞானஅ வமிர்த ...	ஞான மிருத
,,	18	கோடி ...	கொடி
28	1	நிலமைவி ...	நிலைமையி
,,	4	வாயாகும் ...	வகையாடும்
29	20	பேடை ...	பேட்டை
,,	22	மயிலுக்கும் ...	மாயிருக்கும்.
30	2	அணைமா ...	அசுணமா
,,	11	பறவையை ...	பறையை

ப-ர்.

ஜனவரி 1903. 33,A